

Zápis z mimořádného zasedání AS FEL

konaného 2. prosince 2005 od 9:00 v místnosti č. 80 v budově FEL v Dejvicích.

Přítomni:

Michal BAČOVSKÝ, Roman BERKA, Josef DOBEŠ, Radek DOBIÁŠ, Jitka DRAHORÁDOVÁ, Petr HABALA, Vladimír HARTMANN, Petr KAŠPAR, Jan KOUTNÍK, Vítězslav KŘÍHA, Hana KUBÁTOVÁ, Zuzana KÚTNA, Jan KYNCL, Pavel MLÝNEK, Naděžda NĚMCOVÁ, Petr OLŠÁK, Michal PĚCHOUČEK, Petr ŠLEGR, Lukáš TITO, Kristýna TUČKOVÁ, Vít ZÁHLAVA

Hosté:

MUDr. Poušek, doc. Štekl (uchazeči o nominaci pro volbu kandidáta na rektora), prof. Haasz (AS ČVUT), prof. Škvor (proděkan)

Návrh programu:

1. Schválení programu mimořádného zasedání
2. Vystoupení kandidátů na rektora
  1. [Prezentace kandidáta (10 min), diskuse s kandidátem (15 min)] x 2
  2. Společná diskuse s kandidáty
  3. Rozprava před hlasováním, hlasování
3. Gratulace úspěšným kandidátům. Coffee break
4. Rady studijních programů
5. Vnitřní předpisy
6. Volba předsedy AS FEL
7. Změny v komisích AS FEL
8. Příprava voleb kandidáta na děkana, diskusní fórum, komunikace s SVTI, novela VŠ zákona

1. Schválení programu mimořádného zasedání

Předsedající zahájil zasedání a předal slovo předsedovi doc. Dobešovi.

J. Dobeš: Dovolte mi, abych představil pana doktora Lubomíra Pouška, pracovníka fakulty biomedicínského inženýrství, který se první přihlásil se žádostí o prezentaci. Pořadí vystupujících budeme pak přirozeně losovat. A dále mi dovoluji, abych představil pana doc. Štekla. Materiály obou jsme vám zaslal. Dodali všechny materiály, které jsme potřebovali k případnému udělení nominací. Oba dva požádali o nominaci, rovněž pan doktor Poušek se rozhodl, že by nejen senát informoval o svých záměrech, ale taktéž by požádal, zda bychom provedli hlasování o případném udělení nominací. Takže u obou dvou jsme ve stejné pozici.

Návrh usnesení:

18. Program zasedání ve shora uvedeném znění.

Pro	proti	zdrželi se
19	0	0

Návrh usnesení byl přijat.

2. Vystoupení kandidátů na rektora

Předsedající: V návrhu programu jsou stejné podmínky jako měli ostatní kandidáti, pokud si to dobře pamatují a dobře jsem to vyhledal, tudíž trochu šibeniční délka deset minut na vlastní prezentaci, poté patnáctiminutová diskuse s kandidátem. Toto dvakrát zopakujeme a pak bude společná diskuse s oběma kandidáty, po které se možná ještě budeme radit a pak hlasovat o těch nominacích.

Vylosujeme nyní pořadí vystoupení: První vystoupí pan doc. Štekl. Takže poprosím druhého kandidáta, aby nás opustil, pokud vyhoví. Předsednictvo ho zavolá, až na něj přijde řada. Děkuji.

Doc. Štekl: Vážené senátorky, vážení senátoři, vážení hosté, dovoluji mi, abych vás v krátkosti během deseti minut seznámil se svým životopisem, s hlavními body volebního programu. A cílem mého vystoupení je získat nominaci jako kandidáta na rektora ČVUT do následujících voleb.

Ve svém vystoupení se zmíním velmi rychle o svém životopise a volebním programu, který jsem rozdělil na tři části – koncepce rozvoje ČVUT, studenti a výuka, a samozřejmě to, co nás zajímá, věda a výzkum. Pracuji v současné době v Ústavu technické a experimentální fyziky jako zástupce ředitele. Ve své profesní kariéře jsem vystřídal tři pracoviště – Ústav technické a experimentální fyziky, dále fakultu jadernou a fyzikálně inženýrskou a spojený ústav jaderných výzkumů v Dubně.

V pedagogické činnosti se v současné době věnuji především vedení doktorandů a diplomantů. Během svého působení na dané fakultě jsem přednášel a pracoval v laboratořích. Co se týče vědecké činnosti, jsem aktivní jak v základním, tak v aplikovaném výzkumu. Obě složky se soustředí na mezinárodní spolupráci. A například v tom aplikovaném výzkumu to je názorná ukázka toho, jak se může spojit základní výzkum, aplikace a realizace, kdy tato činnost přivedla zakázky v celkové výši pro české podniky 60 milionů korun.

Od roku 1997 do roku 2001 jsem působil jako člen Akademického senátu ČVUT, aktivně jsem pracoval v hospodářské komisi a v komisi pro SÚS (?), čili ta problematika je mi blízká. Několik let jsem byl vedoucím české skupiny v mezinárodním ústavu. Nebyl jsem a nejsem členem žádné politické strany.

Nyní již přejdu k vlastnímu volebnímu programu. Co se týče koncepce rozvoje, tak ve strategii rozvoje ČVUT bych rád navázal na svoje předchůdce, na to, co bylo uděláno v oblasti konsensu. To, co bylo přijato všemi součástmi nebo částmi. Tady jsou některé body vyjmenovány.

Problémem ČVUT, tak jak já to cítím, je vnější konkurence, neustále rostoucí vnější konkurence. My prohráváme částečně soubor s úspěšnými univerzitami, u nás Masarykova univerzita, VUT Brno, ale vstoupili jsme do Evropské unie a studenti mají možnost studovat kdekoli. Záleží to jenom na nich. Čili toto je velký problém. Tady by mohlo být řešením posílení vzájemně výhodné spolupráce napříč ČVUT, to musí být výhodné pro všechny, a solidarita. U té solidarity mám na mysli, že se blíží velké investiční akce ČVUT, tomu se nevyhneme, a bez skutečné solidarity částí ČVUT tyto akce není možné uskutečnit.

U komunikace nebo mezilidské komunikace bych rád zdůraznil pravidelné návštěvy pracovišť ČVUT. Člověk nemůže znát všechno, ale rád bych se vyhnul rozhodování od stolu, ale se znalostí věcí. Skutečně bych rád navštěvoval pravidelně pracoviště ČVUT, abych získal zpětnou vazbu.

Co se týče kolejí a menz, já to nazývám podpurné činnosti, tak to je takový evergreen. To se řešilo i během mého senátního působení a to se neustále opakuje. Já mám zkušenosti ze zahraničí a tam by mohlo být možné řešení. Udělat si pilotní projekt, kdy vybrat menší objekt a udělat takovou veřejnou soutěž, vybrat soukromou firmu, která by spravovala pro ČVUT tento objekt. To je věc, která skutečně ve světě funguje a znám to z vlastní zkušenosti.

My jsme tady na ČVUT hlavně pro studenty, čili další bod je výuka. Pro ty studenty, kteří jsou už na ČVUT, je podle mého názoru hlavním kritériem úspěšnost získat atraktivní a dobře hodnocené zaměstnání. To je to, co asi zajímá dnešní studenty. K tomu kromě odborné přípravy jsou třeba další věci, které jsou zde vyjmenovány, a například ve Spojených státech velmi dobře fungují praxe studentů typu Intership. Já myslím, že tento pojem je vám všem velmi dobře znám.

V současné době mám takovou obavu, že se blíží velký problém pro ČVUT, a to je demografický vývoj. Ten už se projevuje na středních školách, já ty kontakty se středními školami udržuji, a tento problém se tam už projevuje. Během několika let se tomu nevyhneme. To řešení není jednoduché. Podle mého názoru by mohlo pomoci zvýšení nabídky pro studenty. Potom se mi líbí ta nová fakulta BMI (MBI?), tady je důležité, aby získali magisterské a doktorské stupně studia, a u zahraničních studentů, to je jasné, tomu se asi věnují všichni.

Potom máme malé zastoupení studentek. Ze zkušenosti z veletrhu Gaudeamus vím, že tam se opakují neustále dotazy na fakultu architektury, fakultu biomedicínského inženýrství, ekonomie a chemie. To je moje zkušenost z tohoto veletrhu u studentek. A samozřejmě strukturované studium, to je jasné, to myslím tady nemusíme rozebírat.

Domnívám se, že hlavním bodem této části je získávání talentovaných studentů. My máme vcelku uspokojivý počet studentů, ale problém je, že prohráváme soubor o talentované studenty. V tomto případě jsem se nechal inspirovat zkušeností z Francie. Oni mají celostátní soutěže v matematice, fyzice, chemii, ve všech oborech, ale výsledkem toho je, že úspěšní kandidáti dostanou nabídku stipendia. Já si myslím, že bychom měli bojovat o nadané studenty, o ty skutečně talentované, a nabídnout jim jako první univerzita v České republice – můžete u nás studovat a dostanete stipendium – ale jen těm úspěšným. K tomu se můžeme potom vrátit.

Nezanedbatelným efektem je potom zvýšení prestiže. Ty rodiny studentů ve Francii dostanou dopis, dopis rektora, je to tam velmi prestižní záležitost. Ta internacionalizace studia, to je jasné. Ta reciprocita. Já vždycky trvám ve všem na reciprocitě. Nejenom že my budeme posílat, ale my budeme recipročně, žádost o reciprocitu. Ministerstvo podporuje se vstupem do Evropské unie Univerzitu třetího věku a podporuje celoživotní vzdělávání. V tom jsou nemalé peníze, takže toto je potřeba také dneska dělat.

Posledním bodem je věda a výzkum. Tak tady já osobně nejsem s tímto stavem spokojen. Klasickou ukázkou jsou výzkumné záměry. Ministerstvo navýšilo prostředky na výzkumné záměry zhruba o 60 % a my jsme získali pouze 22 % navíc, čili je to neúspěch. Takže tady bych zase navázal na dosavadní rozvoj ČVUT. Mně se líbí podpora úspěšných školitelů, podpora řešitelů grantů. Když někdo získá peníze, tak by měl být podpořen. Ta diskuse je, jestli nezavést systém – dostávat peníze na něco nebo za něco. K tomu se pak můžeme vrátit.

Pak se mi líbí ten příplatek pro mladé pracovníky. A poznámka tarifní mzdy znamená, že v současné době na ČVUT máme takový systém, že máme poměrně nízké tarifní mzdy. Nástupní plat inženýra po studiu na ČVUT, co mu skutečně nabídneme jako tarifní mzdu, je něco přes 11 tisíc korun. To není konkurenceschopné, zase prohráváme soubor o ty talentované. Pak máme vysoké osobní ohodnocení. Ve vyspělejších zemích jsem na tento systém nikde nenarazil. Když se zeptám někde, třeba ve Spojených státech nebo ve Francii, jestli znají pojem osobní ohodnocení, neznají. Prostě je vysoká tarifní mzda. Ten systém vede k tomu, že musí být velmi kvalitní výběr. Vybírají si třeba z deseti zájemců jednoho. Čili to bych rád, aby něco podobného fungovalo na ČVUT.

U vědecké rady zase moje zkušenost ukazuje - jak funguje vědecká rada instituce, tak funguje věda a výzkum. Čili rád bych dosáhl stavu, kdy budou významnou součástí vědecké rady zahraniční pracovníci. To je řešitelné. U nás v UTEF to tak funguje. Ti lidé přijedou a jsou velmi rádi. Je to pro ně pocta. Samozřejmě všechno bude podle návrhu pracovišť. Moje zkušenost je omezená. Mám určitou zkušenost z vědy a výzkumu, a ČVUT je široké, čili tam bych spoléhal na návrhy z pracovišť.

A poslední. My máme poměrně velmi dobře pracující interní grantový systém a tady bych se omezil pouze na doktorské granty. Pro nás je nutností, aby si studenti vyzkoušeli, co to je starost o peníze, co to je napsat zprávy a něco i udělat, protože veškeré prostředky, které dneska jdou na vědu, jsou spojené s grantovým systémem. Fond rozvoje vysokých škol, GAČR, Evropská unie.

Já vám děkuji za pozornost. Pokud byste v průběhu dalších dní zjistili, že něco potřebujete upřesnit, tady je na mne kontakt. Neváhejte můžete se kdykoli ozvat. Děkuji vám za pozornost.

Předsedající: Já děkuji panu doc. Šteklvi. Prakticky se vešel do limitu. Otvírám patnáctiminutový blok otázek na pana kandidáta. Vypadá to, že otázky nejsou.

Doc. Štekl: Pro mne je vždycky důležité si vybrat cíl, s kým se chci posuzovat. Mně se zdá, že Brno, Masarykova univerzita nebo VUT jsou na tom lépe. Mají takový modernější přístup. Oni se nebojí vzít si například úvěr. Všichni známe situaci v Brně, kdy si vzali od Evropské unie úvěr na dvě miliardy korun, ale využívají ho poměrně efektivně. Čili to by mohla být jedna cesta.

Potom, jak jsem říkal, soubor o talentované studenty, což je nesmírně důležité. Oni to nedělají, čili tam bych viděl cestu, jak posílit prestiž ČVUT. Je to i taková nezanedbatelná reklama. A potom samozřejmě výběr nových pracovníků, mladých pracovníků pro ČVUT. To je cesta, kterou já bych viděl, pro zvýšení konkurenceschopnosti na trhu výuky i vědy ČVUT ve srovnání s ostatními pracovišti.

J. Dobeš: Já bych měl dva dotazy. Proběhlo tady první kolo té rektorské volby, tam bylo předneseno mnohé, mnohé body, mnohé programy, jestli byste třeba nemohl říci, v čem se podstatně odlišujete od těch kandidátů nebo co nového přinášíte. Toto je dotaz takový povšechný.

A pak bych měl jeden dotaz konkrétní. Velice tíží jak pracovníky, kteří se zaměřují především na vědu, tak ty, kteří se zaměřují především na výuku, množství administrativní práce. To je stálý problém, že ten podíl administrativní práce neustále narůstá, a není to jenom tím, že by si to vymýšlely grantové agentury. Náš tajemník fakulty například přinesl interní grant ČVUT, což byl takový odporný svazek papírů, a řekl – pánové, toto si vymýšlíme sami. My sami. To znamená, jaké byste navrhl konkrétní opatření, abychom především mohli v pracovní době buďto připravovat přednášky, a nebo především pracovat na grantech nebo psát publikace, aby nenarůstalo neustále množství plnění tabulek a té administrativní práce?

Doc. Štekl: Takže k tomu prvnímu dotazu. Já jsem kandidatury ostatních kandidátů téměř neviděl, ale domnívám se, že já jsem řekl konkrétně věci. Většina věcí je samozřejmě velmi společná, jestli je to rozvoj, jestli se bude stavět fakulta architektury. To je dáno a to všichni mají.

Já vidím takové odlišnosti – za prvé návrh stipendií pro talentované studenty, potom účast zahraničních aktivních pracovníků ve vědecké radě, to také není obvyklá záležitost, a potom u kolejí a menz zkusit opravdu ten projekt pronájmu nebo správy toho objektu soukromou společností. Třeba když přijedete v CERNU (?) do restaurace, tak to tam funguje, to je budova CERNU (?) laboratoře, nebo na jakékoli univerzitě, a ty společnosti to spravují, je to velmi kvalitní. Ten problém kvality je vyřešen. Pokud nejsou spokojeni, tak jim dají tříměsíční výpovědní lhůtu a udělají novou soutěž. Někdy se stane, že se to vystřídá. To jsou takové tři odlišnosti. Jinak skutečně mnoho věcí je společných, tomu se nedá vyhnout.

Co se týče administrativy, upřímně řečeno, s tím problémem se potýkám také. To všichni máme. Nepřemýšlel jsem o tom, jestli to zjednodušit nebo ne, protože já většinou mám externí granty, takže tam nemohu zasáhnout, tam to nejde. Co se týče interního grantového systému, máte pravdu, mělo by to být téměř automatické pro úspěšné doktorandy bez velké administrativy, ale té se stejně nevyhnu. Čili mělo by se to podobat tomu, jak to vypadá třeba u GAČR, a to by asi stačilo v této situaci, ale neměla by to být hlavní náplň. On je rozdíl, že GAČR má třeba tříletý grant, kdežto tohle je roční, takže tam ta administrativa je velká. Ale upřímně řečeno jsem o tom příliš nepřemýšlel.

J. Drahorádová: Já bych se vás ráda zeptala, jaký máte vztah ke sportu, a zdali byste podporoval sportovní aktivity studentů nebo jiné mimoškolní aktivity.

Doc. Štekl: Můj vztah ke sportu? Tak asi jako většina lidí mého věku většinou sedím za počítačem, takže momentálně je moje sportovní aktivita nulová. Když jsem byl mladší, tak jsem samozřejmě provozoval závodně sport. Uznávám, že to je potřeba. Je to nedílnou součástí života jakékoli univerzity. Když přijedete do zahraničí, oni používají úspěšnou reprezentaci jako marketing. Ono se to možná i vyplatí, protože to je pak lacinější, než to zadávat agenturám. Takže tam nemám problém s tím, podporovat sport, ale nejsem v tom odborník. Spoléhám na to, že mi lidé, kteří tomu rozumí lépe než já, řeknou, co je třeba udělat. Musí to mít určité limity. Hlavním úkolem vysoké školy jsou, já tomu říkám, tři V, výuka, věda a výzkum, takže musí to mít určité dimenze.

P. Habala: Učitelé mají obavu, že masový bakalář a prestižní magistr jsou věci, které jdou trochu proti sobě, a cítí stále silněji, že je třeba s tím něco dělat. Chtěl jsem se zeptat, jaký je váš názor a jestli máte nějaké nápady.

Doc. Štekl: Můj názor, který jsem tady prezentoval, téměř odpovídá tomu, co jste řekl. Já v současné době nevidím jinou cestu než skutečně masový bakalář a už neustupovat v požadavcích na magisterské studium. Demografický vývoj je neúprosný. Já nevím, co s tím ve skutečnosti je. My jsme měli 180 tisíc lidí v ročníku a teď přijdou ročníky, které mají 95 tisíc, tak já už jsem se ptal na těch středních školách a oni musí omezovat třídy. Ten proces je během tří čtyř let tady. Pokud aspoň nezačneme o tom diskutovat, aspoň se na to nepřipravíme, tak nás to zastihne v situaci, kdy budeme brát úplně každého, a to už se skoro děje. A musím říci, já například jezdím na pardubické gymnázium dělat přednášku pro studenty fyziky a matematiky a vidím, že třeba výrazně uškodilo ČVUT, že zrušili přijímací pohovory. Oni říkají - Ale my přece nemůžeme jít na školu, kde berou každého. Jak já bych vypadal.

Já jediné řešení vidím, výsledkem mojí činnosti je, že třeba na jadernou fakultu se přihlásí dva tři lidi ročně, nebo jeden dva, z toho gymnázia. Zjistil jsem si, že gymnázií je v České republice 320. Takže kdybychom měli talentované lidi a z každé školy, stejně tak z elektroprůmyslovky a strojní, přišli tři čtyři talentovaní lidé, tak je to bez problémů. Ovšem to je práce ne pro rektora, ale pro lidi, kteří skutečně v tom oboru pracují, jako já jsem doteď byl. A na ty školy jezdíme a osobně je získáváme.

Třeba v UTEF připravujeme, už běží program prostřední školy. Je to podrobnost, ale je to detekce kosmického záření, a rádi bychom měli 40, 50 stanic pro detekci kosmického záření na středních školách. Už máme dvě. Teď budeme instalovat třetí právě do těch Pardubic, v příštím roce další čtyři. A je vidět, že studenti o to mají zájem. Přijde se tam podívat pět deset studentů, ale to stačí pro náš obor. Stejnou cestu bych viděl i pro ostatní.

N. Němcová: Představte si, že jsem talentovaný student střední školy. Na co mne nalákáte? To je první otázka. A talentovaná studentka střední školy. To je druhá.

Doc. Štekl: Tak v tomto bych asi nedělal rozdíl. U těch studentek, ony sem nechodí. Tak jak jsem říkal o tom Gaudeamu, ony se nezajímají o většinu našich oborů. Pokud je chceme získat, něco musíme udělat. Tady jiná cesta není. Čili skladba oborů pro studentky. A když jsou talentovaní, tak bych nedělal rozdíly, ale, říkám, zkusil bych cestu prestižního stipendia – osobní dopis rektora – vy jste se umístila v krajském kole olympiády na třetím místě, nabízíme vám studium na ČVUT, které je spojené s nezanedbatelným stipendiem. To je cesta, kterou vidím.

P. Mlýnek: Já bych se zeptal, jak se díváte na studentskou unii, a co říkáte na její práci na ČVUT.

Doc. Štekl: Studentskou unii jsem sledoval během svého senátního působení v těch letech 1997 až 2001. Od té doby musím říci, že to šlo téměř mimo mne.

Já si myslím, že my jsme tady pro studenty. Studenti přináší do rozpočtu ČVUT 87 % peněz. Čili jestliže dosáhneme spolupráce se studenty, studentská unie musí být významným partnerem. Jestliže máme někoho, kdo nám přináší do našeho byznysu 87 % peněz, tak to je prostě vážený partner. Ta komunikace musí být na úrovni. Oceňuji, že existuje studentská unie, protože jednat s 25 tisíci studenty není možné. Musí mít studenti reprezentaci, která je demokraticky vybraná, a s tou se potom musí jednat jako rovný s rovným.

V. Kříha: Já bych z vašeho programu vypíchnul ještě jednu věc, a sice, že chcete vyšší podíl studentek, abych byl přesný. Vy tam volíte cestu spíše mi přijde extenzivní, to znamená podporovat biomedicínské inženýrství. Já si myslím, že tady je značná rezerva i v intenzivní cestě, protože já jsem studoval na elektrotechnické fakultě v Leningradě, nebo potom v Sankt Petersburgu, a tam bylo studentek tolik, že v posledním ročníku jsem skončil jako jeden z tří chlapců, kteří tam vůbec byli. Zbytek byla děvčata. (Smích v sále.) Já si myslím, že v tomto případě jsou dost rezervy. Máte nějaký nápad, jak by se to dalo změnit? Jestli je to otázka reklamy?

Doc. Štekl: Co se týče studentek, abych pravdu řekl, nevidím možnost teď v této situaci, že bych začal říkat pozitivní diskriminaci – chodte k nám na ČVUT, my vám sneseme modré z nebe. To by nebylo správné, to si myslím, i když ta praxe je, ve světě funguje zcela běžně. Třeba v CERNU (?) diskriminace tohoto typu, ta pozitivní, funguje absolutně. Já nevím, jestli bychom tou cestou měli jít, upřímně řečeno. Nevím, jak toho dosáhli v Leningradě. Pokud mi někdo poradí, jak dostat na elektrofakultu mnoho děvčat, tak já budu jenom rád. Já teď momentálně nevidím cestu, jak toho dosáhnout. Nevím.

P. Šlegr: Já bych se zeptal na dvě věci. V programu máte public relations, tak bych se chtěl zeptat na vaše konkrétní kroky. A pak bych se zeptal, jaký máte názor na tu v těchto chvílích projednávanou novelu vysokoškolského zákona, která je teď v senátu. Děkuji.

Doc. Štekl: Co se týče public relations, já to chápu obecně. Jak jsem řekl, předpokládám, že škola by se měla tak, jak je to dneska běžné v soukromých společnostech, soustředit na hlavní činnost. Hlavní činností je výuka, věda, výzkum, u nás i umělecká činnost. A všechno ostatní bychom si měli nechat, zase krok za krokem, nedá se to změnit hned, nechat dělat profesionály. To je můj názor. To public relations částečně chápu jako jednu z věcí, kterou bychom si mohli zajišťovat vně ČVUT. A je to zase složitá cesta. Je to komplex věcí včetně talentovaných studentů, včetně toho, že budeme jezdit. Mám zájem, aby lidé jezdili na střední školy, navázali kontakt, to je taky public relations. Když se objeví, že jsme nabídli dvěma stům studentů stipendium, to je také public relations. Nedá se říci, že by to byla jedna věc, ale je to mnoho věcí.

Co se týče projednávaného zákona, já jeho parafované znění neznám, znám pouze z hospodářských novin věci, které s tam objevily. Já si myslím, že ta úroveň samostatnosti, kterou vysoké školy získaly, by měla zůstat zachována. Potom bych se trochu bránil, ale tomu nejde zabránit, ten zákon už tak bude, prodloužení funkčního období rektora, to si myslím, že není v pořádku. Ale jinak v současné situaci se toho asi už nedá mnoho změnit. Nevím, jestli by byl náš vliv na zákonodárce takový, že by vzali v úvahu mnoho našich připomínek. O tom mám pochybnosti. Kontakty s politiky nemám. V této situaci toho mnoho nezměníme.

H. Kubátová: Já jsem se chtěla zeptat, jestli víte o tom, že na elektrotechnické fakultě se nestuduje jenom elektrotechnika, ale... a s tím souvisí další dotaz, když jste srovnával s VUT, s Masarykovou univerzitou, jestli budete podporovat vznik fakulty informatiky.

Doc. Štekl: To je zřejmě citlivá otázka na FELu, jak bych tipoval. Já jsem člověk konsensuální, ale otevřený novým názorům. Pokud se dospěje k názoru, že by to bylo ku prospěchu věci, tak to řešení je možné. Ale já o tom nevím, nemám detailní znalost studijních programů. To jsem nestudoval,

není to ani zřejmě v lidských silách. Ale pokud je to problém, je potřeba se nad ním zamyslet a hledat řešení. Pokud by o to byl zájem, proč ne.

J. Kyncl: Rektor Witzany nám shodil ze stolu jeden studijní program. Řekl, že to nepodepíše. Když návrh studijního programu bude takový, že to fakulta zvládne, ekonomicky se to vyplatí, neřekneme, že tady budeme prát plínky, ale bude to elektrotechnika, informatika, něco, co personálně zabezpečíte, podepíšete nám třeba dlouhý magisterský program bez toho mezistupně bakalářského i za tu cenu, že se nebudeme líbit ministerstvu, které chce samozřejmě hodně absolventů za málo peněz, takže chce bakaláře?

Doc. Štekl: To je pro mne skutečně citlivá otázka. Domnívám se, pokud je to přání nebo je to rozumná myšlenka, já bych se nebál jít do sporu s ministerstvem. To není žádný problém. My máme velkou autonomii. Pokud by ta myšlenka byla rozumná, tak proč ne. Není důvod se obávat ministerských úředníků. My máme velkou autonomii.

Ale já nedovedu posoudit všechny otázky. K tomu jsou poradní orgány, které tady působí, například vědecká rada. Já bych očekával podporu, možná to zužuji mimo výuku na tu vědu, pokud vědecká rada ve velmi reprezentativním složení něco takového podpoří, není důvod to nepodepsat. A obávat se následků dopředu, sporů s ministerstvem? Není důvod, proč se toho obávat.

Předsedající: Nyní vystoupí druhý kandidát na rektora a po jeho vystoupení bude společná diskuse. Pane doktore, můžete si připravit prezentaci, jestli máte elektronickou.

Doktor Poušek: Já jsem se rozhodl, že nemám elektronickou, protože vždycky prezentuji, pečlivě si to připravím elektronicky. A říkal jsem si, že je čas ke změně. Člověk by se měl začít měnit nejdřív sám, potom teprve svoje okolí, tak nemám elektronickou a pokusím se ty věci vysvětlit bez podpory médií.

Takže já bych chtěl poděkovat, že jsem měl možnost před vámi vystoupit. Pro mne to je jakýsi prubířský kámen, protože považuji elektrotechnické vzdělání za takovou baštu analyticko-syntetického myšlení, a když se podíváte do různých statistik, kolik manažerských funkcí je obsazeno absolventy elektrotechnických fakult, tak zjistíte, že v tom průmyslu je to číslo větší než 30 %. Čili elektrotechnická fakulta je velikánským konkurentem manažersko ekonomických fakult a univerzit a z těchto důvodů mám trochu takový strach, že tady odhalíte, kde jsem to nedotáhl přesně do detailů. V každém případě jsem hrozně rád, že tady jsem, a bude to pro mne dobrá zpětná vazba, co jsem kde udělal dobře a co jsem kde udělal špatně.

Z těchto důvodů jsem původně uvažoval o tom, že nebudu žádat o nominaci, ale pak jsem se rozhodl, že to udělám, abych tu zpětnou vazbu v nějakém tom hlasování získal. To, že jsem o to nepožádal na naší fakultě, byl naprosto racionální důvod, kdy má člověk minimalizovat energii vloženou do procesu a maximalizovat jejich výstup. Proto jsem si řekl, že pro mne je nejjednodušší dát podpisové archy, a protože jsem relativně oblíben zvláště u studentů, tak se mi podařilo za pět minut získat 70 podpisů. To jsem považoval za dostatečně velkou produktivitu k tomu, abych potom nemusel žádat o nominaci. Důvod, proč žádám tady, je trochu jiný, je to opravdu ta zpětná vazba. A velmi bych si vážil, kdybych tu nominaci od vás získal.

Já jsem zanesl nějaké materiály. Z těch materiálů bych přečetl jenom ty cíle. Alfa a omega všech dobrých úspěchů jsou správně definované cíle. Já jsem je rozdělil na dlouhodobé a krátkodobé. Ty dlouhodobé, tam si myslím, že bychom neměli být až tak skromní. Jeden z těch dlouhodobých cílů je zařadit České vysoké učení technické do rámce evropských univerzit tak, aby se tato univerzita hodnotila v první desítku. Dalo by se říci, že je to velmi ambiciózní cíl. Jsem stoprocentně přesvědčen o tom, že ten cíl si musíme takto položit. Význam ČVUT z hlediska republiky je velký. Tvrdíme, že jsme největší technická univerzita v České republice. A měli bychom se tak chovat. A pokud jsme největší česká technická univerzita, musíme zaujmout ekvivalentní místo v evropském prostoru mezi vysokými technickými školami.

V okamžiku, kdy si položíme takto vysoký cíl, tak to bude mít všechny takové ty vlivy do dalších rozhodnutí, jako je internacionalizace studia, zavádění studijních programů v angličtině atd. Význam této jediné věty je tak ohromný, že si ho snad ani nedovedeme všichni představit. A bude potřeba rozpracovat mnoho a mnoho materiálů k tomu, aby se tento cíl uskutečnil. Horizont naplnění toho cíle si nedovedu v současné době představit, ale pokud budu optimistický, dvě až tři volební období rektora by k tomu měla být postačující. Byl bych rád, kdyby to bylo méně jak tři. To, aby se toto uskutečnilo za jedno volební období, je, myslím, nerealizovatelné a bylo by dobré, abychom zůstali nohama na zemi.

Pak v těch materiálech jsem dále postoupil v tom, že jsem se snažil nadefinovat nějaké procesy. To, aby byly jednoznačně definovány procesy na ČVUT je nezbytně potřeba. Každý sám si zkuste zodpovědět otázku, jestli víte, jaký je rozdíl mezi vedením ČVUT a rektorátem ČVUT. V okamžiku, kdy si ji dobře zodpovíte, tak vás budu volit jako rektora. Já jsem udělal to, že jsem si vytáhl statut ČVUT a začal si to tam všechno studovat. Prosím vás, je to, když řeknu mírné slovo, nevyjasnění, a z toho vyplývá spousta takových těch problémů, že nejsou definovány procesy, procesům není přiřazen vlastník, procesům není přiřazena zodpovědná osoba, a z toho vyplývá spousta těch problémů tak, jak my to prožíváme tady na ČVUT. A ten základ je hrozně jednoduchý.

Čili nadefinování procesů. Já jsem se pokusil nadefinovat takové ty čtyři základní procesy. Výuku, vědu a výzkum, vedlejší hospodářskou činnost a podpůrné procesy. Chtěl bych zdůraznit, že rektorát, eventuelně vedení ČVUT, spravuje z větší části vedlejší hospodářskou činnost a podpůrné procesy. To, kde se děje věda a výuka, to jsou fakulty, přesněji řečeno jsou to jednotlivé katedry, a vlastníkem toho procesu jsou ty katedry nebo fakulty, a tam by mělo být dáno veškeré rozhodování. Čili to, co se tady děje mezi fakultami a vedením ČVUT nebo rektorátem ČVUT, je naprosto zbytečné, protože když si to uděláme podle těch procesů, tak zjistíme, že fakulty mají svoje procesy, a rektorát nebo vedení ČVUT má svoje jiné procesy, které by mělo naopak obhospodařovat velmi pečlivě a velmi správně.

Problém všeho je ten, že každý jedinec dělá v podstatě to, co umí. Když dáte profesora, který celý život dělal výuku, který celý život dělal vědu a výzkum, na nejvyšší manažerskou funkci na ČVUT, bude i nadále dělat toto. Je to naprosto obyčejná lidská vlastnost, že každý dělá to, co umí. To znamená v okamžiku, kdy dáme za rektora pana profesora, který dělal pedagogiku a výzkum, tak tento profesor bude řídit procesy, ke kterým má nejbližší, to znamená bude chtít řídit fakulty a jejich výuku a výzkum. V okamžiku, kdy tam dáte manažera, tak ten manažer se otočí trochu jiným směrem a bude chtít řídit procesy jako je ubytování, stravování, marketing, sponzoring. Vůbec nebude žádný konflikt mezi těmito subjekty a naopak vznikne tam velmi dobrá spolupráce, pokud se ty pojmy opravdu pojmenují jako podpůrné a bude to opravdu tak chápáno, že to jsou podpůrné procesy k těm dvěma hlavním procesům, které máme jednoznačně definovány a máme je dány ze zákona.

Čili my nemůžeme vymýšlet nic nového, musíme jenom respektovat tu realitu, která tady je. Pokud to takto budeme respektovat, musíme dojít k tomu, že tzv. pyramidální struktura tak, jak existuje, která je tady z historie, kdy tekly peníze z centrálně řízeného školství z ministerstva na rektorát, na fakulty a dolů, ta musí zmizet a musí místo toho přijít podstatně plošší nivelizovaná struktura. Já jsem připravil takové teze, cca asi třicet stran, které dnes večer zveřejním na webovské stránce www.poušek.cz, kde těchto myšlenek je podstatně více, ne jen to, co tady stihnu říci za tuhle chvíli. Čili musí dojít k nivelizované struktuře, aby se vedení, resp. rektorát ČVUT stal partnerem, a říkám opravdu partnerem fakultám.

Pro procesy věda a výuka by v podstatě mělo vzniknout jakési sdružení, obdoba jakéhosi sdružení právnických osob. Kdybych zabrousil do marketingu, tak tomu, co tady máme dneska, se říká buď liniově štábní nebo liniově metodická struktura, kdy to máme přesně pyramidální. Přechodný stav by měla být struktura tzv. divizní, kdy jsou vlastně divize a každá divize zpracovává nebo obhospodařuje nějaký proces. Cílem by měla být tzv. maticová struktura, kde bych měl procesy, pro nás ty procesy jsou jednotlivé studijní programy, a pak bych měl poskytovatele služeb pro ty programy a každý ten program nebo majitel studijního programu by si vybíral od jednotlivých kateder nebo fakult to, co potřebuje do toho programu. Tohle, kdyby se nám podařilo, měli bychom absolutně horizontálně prostupnou celou univerzitu a neměli bychom problémy s tím, že se učí jedno a to samé tam, jedno a to samé někde jinde. To by bylo jakoby k té struktuře.

Ještě si dovolím říci pár myšlenek. V současné době je historická chvíle pro univerzity, aby vlastně posílily svoje aktivity v bakalářském studiu, protože po vstupu do Evropské unie byl tlak z Evropské unie, aby bylo velké množství vysokoškolsky vzdělaných lidí. To se řešilo přechodným obdobím, kdy střední školy začaly být jakoby střední a vyšší odborné, začaly produkovat nějaké diplomované specialisty. Toto období pomalu končí a je potřeba, aby univerzita, zvláště naše, si vyhledávala různé průmyslovky, které mají ty vyšší odborné školy, navázala s nimi spolupráci a pak ten obor si převzala.

Další, co je potřeba si uvědomit, že s tím bakalářem bychom měli jít do periferie. Vysokoškolské vzdělání je klasická služba a se službou je dnes bezpodmínečně nutno, abychom šli za tím zákazníkem. Není možno jít s doktorským studiem za zákazníkem. To je obráceně potřeba

centralizovat. Inženýra je potřeba taky centralizovat, ale s bakalářem bych si troufl jít do periferie a ti bakaláři nám budou dělat velké peníze a velké objemy. To je k té výuce.

Ještě bych se chtěl zmínit o jedné takové věci. To je taková krásná školská manažerská poučka, kdy musíme všechna rozhodování dělat v nějakém cyklu, že sledujeme, analyzujeme, navrhneme varianty, vybereme variantu, implementujeme atd. Já bych chtěl toto říci na kauze kulaté náměstí. Kulaté náměstí nás všechny trochu pálí. Vytáhl bych z toho jen pár takových bodů. Jeden bod je ten, že vlastně taková ta neústupnost současného vedení vůči tomu, jak se věci na kulatáku mají, z toho je potřeba vyextrahovat tu podstatu. Ta podstata je, ČVUT potřebuje prostor na svůj růst. To je ta zpráva, proč vedení je tak neústupné. A je potřeba ten cíl uchopit a pracovat s ním dál. Tak fajn, když potřebujeme prostor na svůj růst, což je nezpochybnitelné, tak se nehádejme o tento prostor, trochu couvněme a řekněme si o třikrát tolik na druhé straně. Ten prostor na druhé straně tam je. A ČVUT může začít vytvářet campus na druhou stranu. Nebudu se donekonečna hádat a blokovat něco, protože my ten prostor potřebujeme a čas nám utíká.

Čili je to o tom, si pořád ověřovat, jestli to, co dělám, je v tu danou chvíli ještě potřeba, nebo jestli bych neměl změnit názor, změnit taktiku. To, co udělalo současné vedení, prostě jednoznačně signalizovalo, že prostor potřebujeme, z toho je potřeba vyčíst a obrátit to ve svůj prospěch. Já nevím, jestli jsem vyčerpал už čas. Takže já bych chtěl závěrem opravdu poděkovat a to hlasování tady u vás bude pro mne průběžný kámen. Děkuji za pozornost.

Předsedající: Děkuji za vystoupení. Nyní otevírám patnáctiminutovou diskusi, do které se přihlásil jako první doc. Kyncl.

J. Kyncl: Já musím říci, že se mi podle materiálů i podle všeho strašně líbí. Mám pocit, že máte zdravý rozum. Je pro mne plusem, že nejste profesor či doc., protože s řízením institucí lidmi s velkými tituly mám velmi špatnou zkušenost ve střední hodnotě, ale proto teď moje otázka.

Jsem na ČVUT deset let a poznal jsem ten strašlivý snobismus, kdy, je-li chytrý student, je nic proti hloupému asistentovi. Chytrý asistent je nic proti hloupému docentovi. Chytrý docent je nic proti hloupému profesorovi atd. Umíte si představit, jaký odboj, pomluvy vás čekají, když začnete dělat rozumné věci a ne jen plácát fráze o vědě, prestiži, jsme nejlepší, jsme nejstarší?

Doktor Poušek: Můžu si to přestavit. Můžu říct, že už to dneska zažívám. V plné síle. Pro mne svým způsobem je to výzva. A pokud to psychicky ustojím, budu hrdý sám na sebe, že jsem tuto věc zvládl. Jedna věc je to jakoby zvládnout a druhá věc je tomu předcházet. Důležité je vždycky myslet jakoby trochu dopředu, tohle jsem udělal, je potřeba se nad to absolutně povznést.

Aby to do budoucna nepřinášelo negativní vlivy na to, kdybych byl eventuelně zvolený, tak jsem si dal za cíl, a to bych byl rád, kdyby zůstalo v našem kolektivu (Smích. Upozornění na přenos.). Nevadí, chci sestavit tým a chci k tomu přistoupit tak, že připravím komplexní program z cca 60 nebo 70 % obsazený lidmi, a chci, aby hlasování Akademického senátu ČVUT nebylo jenom o tomto, o tomto, o tomto člověku, ale aby bylo o programu, o týmu.

Prosím vás, jedinec v dnešní společnosti je nic. Jedinec je nic. A pointa, když se podíváte na ty procesy, které tam jsou, tak vědu a výzkum můžeme obsadit člověkem od nás, můžeme obsadit pedagogiku od nás, to je také v pořádku, investiční výstavbu taky od nás. Máme na to experty atd. Ale jak jste si všimli v materiálech, tak tam mám pozice, které se z našeho prostředí budou špatně obsazovat, tak na tomto místě garantuji to, že například pro místo toho posledního prorektora, který tam je, který by měl na starosti SÚS, řízení lidských zdrojů, kontroling atd., mám kolegu z Vysoké školy ekonomické, kdy si myslím, že to by bylo to správné obohacení. Vznikla by paralela ke kvestorovi, že by nebyl jediný, my ho prostě nemáme ani tak, takže v podstatě tam není ani co kontrolovat, ale vznikla by paralela. Ke kvalitnímu kvestorovi by vznikl kvalitní prorektor. Je vždy potřeba mít více názorů, ne jenom jeden. Protože když máme jeden, tak je to rozhodnutí s klapkami a to vždy skončí špatně, když ne zítra, tak za týden, za čtrnáct dní, za pět let.

Chci tomu takto předejít. A řekl bych, že je to jedna z mých nejslabších stránek, že nejsem ověřen řádnými tituly, abych řekl, řádnými tituly, které se tady berou. Předtím jsme se o tom bavili. Ty cesty, jak se vzdělávat, jsou dvě základní. Jedna cesta je, že jdu ve specializaci, ale druhá cesta je v šířce. A oběma cestám by měl být přiznán ekvivalentní význam. V některých situacích je lepší mít úzké, hluboké, ale v jiných situacích je lepší mít široké. A to by bylo dobré, abychom si všichni uvědomili a nesázeli na to, že někdo ví, co je prostě, já nevím, psion (?). Já si myslím, že když to rektor nebude vědět, co je psion (?), nějaká elementární částice, tak se vůbec nic nestane. Naopak to bude dobře, když to nebude vědět.

M. Pěchouček: (Z nahrávky nesrozumitelné. Dotaz se týká vztahu se zahraničím.)

Doktor Poušek: To je dobrá otázka. Vy, co jste si přečetli moje CV, tak jste zjistili, že jsem v zahraničí strávil mnoho a mnoho let. Získal jsem různá stipendia. Byl jsem na rok a něco pozván pracovat do výzkumného ústavu pro výzkum rakoviny v Heidelbergu. Po té stáži nebo po tom pracovním pozvání naše škola získala magnetickou nukleární rezonanci pro naši fakultu biomedicínského inženýrství, a ještě mnoho dalších přístrojů. To znamená, že s největší pravděpodobností předpokládám, že moje působení tam bylo velmi úspěšné, nejen z hlediska odborného, protože jsem spolupracoval na několika originálních výzkumných činnostech, ale i v té rovině osobní, kdy ty vztahy tam vznikly velmi dobré. To je jedna z těch stáží.

Procestoval jsem spoustu univerzit. Dalo by se říci, že mám spoustu známých. Těch známých mám podstatně více v zahraničí než v České republice.

M. Pěchouček: Já jsem se možná špatně vyjádřil. Já jsem myslel primárně, jak byste využil vaši znalost ze zahraničí... (Konec dotazu z nahrávky nesrozumitelný.)

Doktor Poušek: K tomu vás musím zklamat. Pokud chceme být dobří v zahraničí, musíme být nejdříve dobří tady. To znamená, že my musíme zavést buď bilingvální nebo anglickou výuku a alespoň polovina magisterské výuky musí být prostě v angličtině. U doktorského si myslím, že pokud bude někdo vyučovat v češtině, tak nechci říci co.

Tohle je první krok, který my musíme udělat, a všechno ostatní přijde samo. V podstatě ti lidé sem normálně za námi přijdou. My ten odborný potenciál máme, ale neumíme ho prodat. To je, prosím vás, tíže dnešní ekonomiky a všech služeb, které se poskytují - vyrobit, udělat je možné cokoli. Problém je to prodat. A prodává se v jazyce zákazníka.

Vezměme Finsko. My starší jsme znali Finsko před třiceti lety, že tam jezdí na sobech a já nevím co. Před třiceti, čtyřiceti roky Finsko nebylo nic. Patnáct let ve Finsku běží výuka na vysokých školách pouze a jenom v angličtině a dneska Nokia atd. Finsko na to, kolik má obyvatel, je velmoc. A udělali jednu jedinou věc. Řekli prostě sorry, sice máme národní jazyk, ale budeme učit anglicky. A oni učí anglicky, v televizi mají filmy v angličtině, lidé normálně tu angličtinu umí. Já mám spoustu známých, před třiceti roky oni neuměli anglicky, ale dneska je to jejich druhý jazyk.

Toto musíme udělat my vevnitř. Změna. Myslet si, že změnu uděláme tím, že změníme celý svět a my zůstaneme stejní, je prostě mylné. Musíme se změnit my a přizpůsobit se světu. A pokud se nám to podaří, svět přijde za námi. Potenciál, prosím vás, máme, nesmíme ho jenom promrhat. Jestli je to dostatečná odpověď.

J. Dobeš: Já bych se vás v rámci férovosti zeptal na stejné věci jako předchozího řečníka, ale u té první otázky, to bylo, jak se odlišují rysy vašeho programu od těch prvních šesti, tam snad ani neodpovídejte, protože tam, zdá se mi, to je poměrně jasné.

Tak bych požádal o odpověď jenom na tu druhou otázku. To je ten stálý boj s administrativou. Totiž my se samozřejmě musíme administrativně velmi namáhat s těmi vnějšími granty, především s těmi evropskými, bruselskými, které mají příšernou administrativu. Ale navíc si přidáváme ještě administrativu vlastní. Náš tajemník Wawrosz přinesl jednou na kolegium ukázkou takového strašného svazku papírů a to byl grant ČVUT, z rektorátu, a řekl – pánové, to si děláme sami. To nejde nikde zvenku.

To znamená, jaké byste navrhl konkrétní opatření, aby mohl učitel především připravovat přednášku a vědecký pracovník připravovat článek nebo dělat výzkum na grantu, abychom byli tím plněním tabulek a administrativou zatěžováni pokud možno co nejméně.

Doktor Poušek: Děkuji. To je velmi dobrá otázka. Já bych udělal výlet do doby, kdy jsem ještě dělal ředitele centra biomedicínského inženýrství. My jsme tam měli praxi takovou, že, pokud má někdo vysokoškolské vzdělání, nevyplňuje papíry. A snažil jsem se, aby tam byla taková hierarchie, aby každý člověk k sobě měl, v uvozovkách řeknu, administrativní sílu. To je systémové opatření lokální.

Čili už když to vezmeme jakoby z hierarchie titulů, tak pan profesor by měl mít pod sebou tři pány docenty, každý pan docent by měl mít pět asistentů a asistenti by měli mít nějaké, já tomu říkám, los manuelos, kteří budou ty administrativní věci dělat. To je jedna věc. Druhá věc jsou taková ta systémová opatření z horní pozice, kdy papírování je bohužel mnoho, leč, asi většina z vás má

zkušenosti s tím, jak se sepisují zahraniční granty, ty formuláře jsou dané. S těmi my nic neuděláme. V Americe jsem byl účastníkem jednoho projektu a ten grant byl takhle tlustý. A říkali: Šedesát procent práce je před tím, čtyřicet procent je potom. Čili to jenom, abych dokreslil.

Prosím vás, my máme slabinu v jedné jediné věci. Já jsem vždycky na mrtvici, když jednu a samou věc píšu pětkrát. A tam si myslím, že bychom měli začít. Jakmile já to jednou napíšu, mělo by se to dát do administrativního procesu a už bych to neměl vykazovat tam, neměl bych to vykazovat onde, už bych neměl generovat další a další spisy. Samozřejmě neměli bychom si ke standardním formulářům, které jsou z venku, přidávat svůj vlastní formulář, což se tedy občas děje. Tuto cestu bych razil v tom - venek opět nezměníme. Ten musíme respektovat a maximálně si to usnadnit tím, že v podstatě se to jednou vypracuje a pak už se o to musí postarat administrativa.

Prosím vás, nemůžeme zatěžovat kreativní lidi rutinní opakovanou prací. Toho člověka tím zabijeme. Čili jakmile je někdo kreativní, tak říci, fajn, tady máš k ruce administrátora. Jsou lidi, které to administrování baví. Vy se smějete, ale opravdu takoví existují. Já třeba učím, jak má vlastně vypadat tým. Jsou přesně definovány týmové typy. Koncová poučka je, pokud si nevyberete všechny potřebné týmové typy do týmu, tým vám nebude fungovat. To je, prosím vás, to opatření, které my bychom měli udělat tady.

Já tam zmiňuji školení pro zaměstnance. A tu cestu, která bude řešit i tady tu grantovou problematiku, vidím v tom, že budu vzdělávat, vzdělávat, vzdělávat vlastní zaměstnance, v managementu, v řízení lidských zdrojů, ve vlastním rozvoji atd. Vzděláním zaměstnanců oni na to přijdou sami v té své lokalitě centrálně, já nevím, jak se to kde děje, ale tím, že ty lidi vzdělám (?). A jsem připraven, pokud ta možnost bude dál, připravit v uvozovkách grantovou agenturu na osobnostní růst zaměstnanců a funkcionářů na ČVUT, protože v tom je ten zakopaný pes.

A když to takto uděláme, ono to začne najednou takhle jakoby fungovat. Představa, že přijde někdo geniální navrhnout a ošetří 30 tisíc studentů a zaměstnanců, na to zapomeňte. To musí být distribuované a distribuované to může být jediné tak, že ti lidé budou vzdělaní. Hodlám věnovat velké investice na to, aby se ti lidé mohli vzdělávat.

V. Kříha: Vaše curriculum je skutečně velice čtivý materiál. Je to asi první životopis, kde jsem se nemusel ukáznit k tomu, abych to dočetl do konce. Pravda je, že mne tam zaujal rok 2000, který byl velice pestrý, poněvadž vy jste byl zároveň ředitelem v centru pro biomedicínské inženýrství, doktorandem na fakultě jaderné. To je jedna věc, kterou jste tu dobu prováděl. ...studentem ...(?) a při té příležitosti jste celý rok vlastně byl v Heidelbergu. ... (Nesrozumitelné) Vy jste duše velice neklidná. Já se bojím, že rektorská práce by vám zabrala většinu rozumně použitelného času.

Doktor Poušek: Já jsem rád, že jste tam postřehl takovouto drobnost, protože je to jedna jediná, kdy jsem toho dělal hodně. Musím se přiznat, že jsem vyjížděl o půlnoci v neděli do Heidelbergu, tam jsem byl dva až tři dny, vracel jsem se sem. Když jsem potřeboval něco vyřídit, tak moji spolupracovníci jeli se mnou v autě a vyřídili jsme to po cestě do Heidelbergu. Ale byla to krásná doba. Byla to krásná doba.

Moje povinnosti na fakultě biomedicínského inženýrství jsou v současné době hrozně jednoduché. Byl jsem součástí vedení. Požádal jsem tehdy paní ředitelku o zproštění všech funkcí ve vedení na Ústavu biomedicínského inženýrství. V současné době jsem šéfem katedry, která není z těch největších. Katedra má jednoho zaměstnance, ten je současně šéfem katedry, tajemníkem, zástupcem a všemi dalšími členy, takže rád to někomu předám.

Hrozně rád bych se věnoval, nebo jsem takovým zastáncem toho, že člověk má dělat jenom jednu věc. Čili když budu zvolen, budu jenom rektor, a toto garantuju. Když budu zvolen, budu jenom rektor a budu se věnovat jenom tomu, protože pro mne je to ohromná výzva. Já jsem, řeknu to na rovinu, takovým trošku oponentem tomu, co se děje u nás na fakultě, protože jsem prohlásil, že historická příležitost stavění na zelené louce je jenom jednou a že se musí dobře a dobře promyslet a že se mají zvážít všechny možné alternativy a alternativy řádně ohodnotit, a to si myslím, že nebylo úplně naplněno. Z těchto důvodů jsem se jakoby stáhl z managementu naší fakulty.

Chci se opravu věnovat jedné věci. Funkce rektora by pro mne byla ohromnou výzvou.

J. Drahorádová: Já bych se ráda zeptala, jaký je váš vztah ke sportu, jestli budete podporovat sportovní aktivity?

Doktor Poušek: Tak to je ještě lepší otázka. Ke sportu mám enormně kladný vztah. Bývaly časy, kdy jsem měl i druhou výkonnostní třídu v silniční cyklistice, takže k tomu mám relativně blízko. Roky jsem závodil. Potápím se atd., mám velmi pozitivní vztah.

Jsem stoprocentně přesvědčen o tom, že součástí každé psychické nebo duševní aktivity by měla být i fyzická aktivita, protože jediné tak je možné se odreagovat. Nechci zaběhnout do fyziologie atd., je to můj velký koníček.

Podporoval bych i to, aby během pracovní doby zaměstnanci měli možnost... Vy se smějete, ale to je naprosto funkční věc, kdy by se řeklo: Je polední pauza, běžte si zahrát volejbal nebo si běžte zacvičit do fitka. Vraťte se. Samozřejmě ti lidé, kteří to takto dělají, z práce odcházejí třeba v osm nebo v sedm hodin večer, ale jsou, prosím vás, psychicky vyrovnaní. Představa, že jsme schopni tento stres zvládnout bez fyzické aktivity, která vlastně metabolizuje produkty stresu, to buď skončíme v blázninci nebo s infarktem, ale ani jedno bych vám nepřál. A přeji vám to, abychom skončili zdraví a s optimismem. Čili k tomu ten pohyb je potřeba a všestranně, prosím vás, budu podporovat všechny tyto aktivity, leč opět si myslím, že to není úloha rektorátu to dělat, úloha je jenom to podporovat. Ty aktivity musí vycházet v podstatě z těch lokalit, protože opět tam se ví, co je prostě nejvhodnější.

Můžu říci, že když jsem byl ředitelem, měli jsme jednou týdně na čtyři hodiny pronajatou, nevím, jestli to mohu říci, a platil jsem to z erárních peněz, pronajatou tělocvičnu. Prostě jsem řekl: Tak, dneska se končí ve dvě a jdeme hrát fotbal nebo volejbal a všichni jsme tam chodili. Prosím vás, ten vliv na nejenom fyzickou zdatnost, ale vlastně na budování týmu, je neuvěřitelný. Ten tým, když se oni můžou vybouřit na fotbale, nebo na volejbale nebo na čemkoli jiném, nepřenáší problémy potom do pracovního prostředí. Považuji to za jeden z nástrojů budování týmu.

J. Kyncl: Budu nesmírně stručný. Pokud vás nezvolí, nezatrpkněte a zvažte, jestli byste nevzal následující kandidaturu děkana FEL.

Doktor Poušek: Na toto odpovím. Jsem připraven přijmout nabídky nejenom jako rektor, ale i jako prorektor, protože si myslím, pokud tam bude fungovat tým, že některé moje myšlenky nezapadnou. Přiznám se, že na kandidování na děkana fakulty elektrotechnické si úplně netroufám, ale dá se o tom diskutovat.

P. Mlýnek: Já bych se zeptal, jak se díváte na studentskou unii, a kdybyste byl zvolen rektorem, jaká by byla vaše komunikace s ní.

Doktor Poušek: Studentskou unii považuji za jakoby velmi důležitou z hlediska tzv. volnočasových aktivit studentů, které, myslím si, jsou nedílnou součástí pedagogického procesu, protože když vezmeme vzdělávání jako službu, tak dneska, když se prodává jenom jakoby ta holá služba, což je to vzdělání, tak nemůžeme uspět. My studentům musíme dát plejádu dalších benefitů, kterými se budeme odlišovat od dalších škol. Je to od ubytování, ale konče těmi studentskými aktivitami, to znamená všemožná podpora. Michaela Lejsková z naší fakulty, dobře se s ní znám, dobře s ní komunikuji. Stačí odpověď? (Ano.) Podpora. Ale opět ty návrhy musí vycházet ze studentské unie. Jinak maximální podpora.

Předsedající P. Šlegr: Děkuji. Já si dovoluji položit poslední otázku. Jaký je váš názor na tu v tuto chvíli projednávanou novelu vysokoškolského zákona, pokud jste o tom informován.

Doktor Poušek: Novela vysokoškolského zákona z hlediska prodloužení volebních období?

P. Šlegr: Jste třeba informován o aktivitě akademických senátů, o té petici?

Doktor Poušek: Ne. Omlouvám se, ale nevím v tuto chvíli.

P. Šlegr: Děkuji. Já bych prosil, zkuste přivolat pana doc. Štekla. Nyní budeme pokračovat ve společné diskusi, kde budeme moci položit otázky oběma kandidátům současně a porovnat odpovědi, pokud další otázky budou.

Prosím o další otázky, které chceme pokládat za přítomnosti obou kandidátů, jsou – li takové. Já se podívám do mailu, jestli jsem nedostal například otázku od našich diváků na internetu. Vypadá to, že ne. Takže my vám děkujeme.

Teď musíme procedurálně zvládnout hlasování. Pochopil jsem to tak, že oba žádáte akademický senát FEL o udělení nominace pro volby kandidáta na rektora ČVUT.

N. Němcová: Já bych si zatím vzala slovo a poprosila bych kandidáty na členství ve volební komisi, zda by nepřijali svoji funkci. Chtěla bych oslovit Kristýnu Tučkovou, pana Bednaříka a pana Berku, zda by nepřijali tuto funkci. Nechala bych hlasovat o tom, zda s tím souhlasíme jako celek.

P. Šlegr: Dávám hlasovat. Hlasování o složení volební komise.

Pro	proti	zdrželi se
16	0	3

Volební komise byla schválena.

J. Dobeš: Mělo by to být zase jako minule, že se vyvolávalo po jménech a stejná tužka, abychom dodrželi stejná pravidla.

P. Šlegr: Doc. Pěchouček žádá o nadpoloviční většinu, což není nic osobního, je to u hlasování tohoto typu skoro zvykovým právem. Já prosím, budeme volat po jménech jednotlivé senátory, aby si vyzvedli hlasovací lístek a pak se odebrali do zázemí hlasovací lístek označit a pak vhodili do urny. Zkontrolujte urnu a začneme s hlasováním. Tady u slečny Tučkové si berte orazítkované hlasovací lístky.

Podotýkám, hlasujeme plus, minus, nula. Jiná úprava se chápe jako nula, to znamená neplatný hlasovací lístek je ekvivalentní zdržel se. Jenom upřesňuji, že při hlasování, kde bylo požádáno o nadpoloviční většinu, což bylo, mají hlas proti, minus, a hlas zdržel se, nula, stejný efekt, byť je tam jiný efekt psychologický.

(Proběhla volba)

P. Šlegr: Bylo hlasováno. Já poprosím volební komisi, aby zpracovala výsledky hlasování. Tak a jakmile budeme znát výsledky hlasování o nominacích, pográtujeme úspěšným kandidátům a uděláme deseti až patnáctiminutovou přestávku, po které by k nám měl přijít proděkan Mach k bodu Rady studijních programů.

Aby nevznikly pochybnosti, aplikovali jsme stejný způsob hlasování jako v předchozích nominacích 7. 10., to znamená, jednalo se o nezávislé návrhy. O každém z kandidátů jsme hlasovali nezávisle. Já jsem to nevysvětloval, považoval jsem to za evidentní, byť jsme z úsporných důvodů použili jeden hlasovací lístek.

J. Dobeš: To jsou dvě nezávislá hlasování. Přirozeně.

3. Gratulace úspěšným kandidátům. Coffee break

Předsedající: Takže dovoluji mi, abych vyhlásil výsledky hlasování o nominacích kandidátů na rektora. Pan doktor Poušek získal 14 hlasů pro, 4 hlasy proti, 2 neplatné hlasy. Pan doc. Štekl získal 10 hlasů pro, 6 hlasů proti, 4 neplatné hlasy. Tímto, protože bylo požádáno o nadpoloviční většinu, tj. kvórum 11, konstatuji, že nominaci Akademického senátu FEL získal doktor Poušek, kterému tímto blahopřeji. Lituji, že panu doc. Šteklvi nemůžu podat lepší zprávu.

Doktor Poušek: Já mockrát děkuji za důvěru. Byl to pro mne takový prubířský kámen. Můžu říci, že to hřeje u srdce. Děkuji.

Doc. Štekl: Já také děkuji za to, že jste mne trpělivě vyslechli, a přeji úspěch.

P. Šlegr: A tímto vyhláší přestávku. Máme 10 hodin 44 minut. Do 11 hodin.

4. Rady studijních programů.

Předsedající: Předsednictvo senátu tento týden požádalo pana děkana, aby zamýšlené jmenování těchto rad odložil, protože na posledním senátu 11. listopadu zaznělo dost kritiky k těmto radám a současně panuje i dost nejasností. Takže teď tu máme doc. Macha, proděkana. Dávám mu slovo.

Proděkan Mach: Pan děkan má teď nějaké povinnosti s nějakou obhajobou doktorské práce, takže je někde jinde. Pan děkan nejmenoval rady a čekáme na projednání v dnešním senátu.

P. Šlegr: Já zrekapituluji. Není tady předseda Dobeš, který k tomu určitě také bude mít co říci. Minule někteří senátoři, asi bych jmenoval doc. Kyncla, konstatovali, že ty rady jsou v podstatě složeny ze známých tváří, z členů grémia, z členů vědecké rady a že lidé, kteří sami něco dělali nebo působili, by neměli být v tom kontrolním orgánu, jestli tak nějak volně cituji dobře. Ptám se, jaký je dejme tomu statut těch rad a jaké má být jejich poslání?

Proděkan Mach: ... pečovat o průběh a rozvoj programu, rada je řízena děkanem. Členy jmenuje a odvolává děkan. .... a podává jedenkrát za rok zprávu o výsledcích své práce vědecké radě fakulty. Takže to je asi všechno. Jinak taková ta podrobná náplň, už když byl navržen ten seznam členů rad, tak se mne ptali, co jsou ty konkrétní aktivity.

Jistě víte, že nad doktorským studiem bdí oborové rady a přes všechny doktorské obory je potom jedna rada k programu. Tyto rady k programu pro to bakalářské a magisterské studium by měly vlastně kopírovat náplň těch oborových rad v doktorském studiu. To byl původně....

To jsme tady také prezentovali minule. Toto je ten dobíhající program. Zásadou bylo, aby žádný učitel nebyl ve více než jedné té radě k programu. A povinně by tam měli být ti, kteří garantují kvalitu toho programu nebo té výuky na jiných katedrách, to znamená, domnívám se, že, pokud je někdo garantem tohoto oboru, měl by být v radě. Tak asi na úvod.

P. Šlegr: Já jsem si přehrával audiozáznam z posledního zasedání. Já nevím, jestli ty, Pavle, nebo pan děkan jste trochu argumentovali tady na doc. Kyncl, že ty rady nemají být tak ani kontrolní, jako spíše řídicí, ale když tady čtu, tak tady je to zaměření na kontrolu hodnocení a aktualizaci probíhajícího studia, takže ta kontrola je na prvním místě.

Proděkan Mach: V tom statutu je to, že ta rada dbá o průběh a o perspektivu. Čili součástí toho je samozřejmě ta kvalita.

P. Šlegr: Já jsem si někdy ve dvě v noci dneska dal trochu času, abych se na to podíval. Takže první, co bych já za svou osobu řekl jako nedostatek, že v těch radách nejsou vůbec zastoupení odborní asistenti, to znamená zejména cvičící. Drtivá většina nebo stoprocentní většina těch interních členů jsou docenti a profesori.

Za druhé. To zastoupení studentů mi tam přijde symbolické. Já jako dřívější člen pedagogické komise děkana jsem zažil ten problém, že jsem byl trochu napadán, že tam v podstatě mluvím jenom jako student jednoho oboru. A nikdo neříká, že v těch radách má být zastoupení jedna ku jedné, že to mají být další malé akademické senáty, ale prostě, když ten student nebude mít rozhled a přesah tak, z mého pohledu bude znát dobře spíše jen svůj obor.

Pak zopakuj ten argument, tady promítnout výsledky ankety. Říkal jsem to minule. Když uděláme průnik těch prvních „N“ učitelů, zejména těch, kteří „byli pochváleni a odměněni panem děkanem“, tak je tam opravdu pouze doc. Habala. A znovu zopakuj, že prostě osoba profesora Boudy mi nepřijde dostatečně důvěryhodná pro tuto funkci vzhledem k problémům s výukou předmětů zajišťovaných jeho katedrou.

Pak jsem si probral ty tři rady. Pro tu softwarovou technologii a management mne ani tak nic nepodráždilo, když se podívám na radu pro bakalářský program E+I, tak absolutně nic v tomto programu neučí profesor Tomek. Jeden předmět, a ne stěžejní, učí pánové doc. Mindl a profesor Bouda. A pak jsem tam vlastně zjistil, že třetinu komise tvoří klika, podotýkám, že klika není žalovatelný termín, ale pojem z teorie grafů, z katedry řízení – profesor Šebek, inženýr Doležal z Honeywellu a doktorand z katedry řízení, Ing. Kujan. To mi přijde trochu nevyvážené.

Proděkan Mach: Profesor Tomek má být v magisterském a profesor Starý má být v bakalářském. To je starší verze, co máš.

P. Šlegr: To je ta poslední verze, kterou senát obdržel.

Proděkan Mach: Já už jsem posílal Josefu Dobešovi poslední a tam už to bylo. Tomek má být v magistrech a Starý má být v bakalářích.

P. Šlegr: Dobře. Já jsem se koukal, co učí profesor Tomek. V magistru učí jeden předmět. Dále, když se podíváme na radu pro magistra E+I, tak více než polovina interních členů jsou vedoucí kateder. Dále jsem si položil otázku, není to nic osobního, proč tam je členem profesor Jiříček, protože katedru fyziky chápu jako katedru obslužnou, jako katedru, na kterou ostatní staví. Takže mi zrovna přijde zastoupení katedry fyziky nebo této oblasti v magistru, pokud nemáme čistě magisterský obor fyzika, podivné.

Když jsem si udělal pak průnik grémia děkana s členy těch komisí, členové jsou označeni žlutě, tak v podstatě jsou to všichni vedoucí kateder kromě tělocviku a jazyků, kromě Ing. Dočkala z SVTI a kromě předsedy senátu. Ano. Dá se říci, že na té katedře samozřejmě ví, co učí a co by měli učit, ale celkově, jak už jsem říkal, jedná se o profesory a docenty, kteří jsou členy spousty dalších orgánů, mají spoustu dalších povinností.

J. Kyncl: Máš tam chybu. Děkan je také členem kolegia a grémia tudíž taky. Takže zažlutit ještě Kučeru.

P. Šlegr: Ale není v radě. Takže prostě myslím si, že z definice těchto lidí jako členů grémia – jedná se o tak zaneprázdněné lidi, že si myslím, že nebudou sto v těch komisích pracovat tak naplno, jak bych si rád představoval.

Proděkan Mach: Co se třeba týká profesora Jiříčka v magisterské programu, ... a učí se tam fyzika. Třeba u nás na oboru. Bylo to dělané tak, že i v bakalářském programu najdeme garanty těch jednotlivých oborů plus někoho z matematiky a ... Čili prostě i kolegové ze servisních kateder, teď to nechci dehonestovat, jsou součástí rad.

Druhá věc je, že to, co říkáš ty, je pravda, a samozřejmě tam jsou vedoucí kateder, protože ti garantují programy na těch svých katedrách. Prostě za to ručí. Proto by tam podle mne být měli. Za třetí. Já se domnívám, takto to uzavřelo i kolegium děkana, toto není uzavřená skupina lidí. Pokud prostě doporučí, aby do této skupiny vstoupili třeba asistenti nebo já nevím kdo, tak samozřejmě tam

mohou vstoupit. To není problém. Ale domnívám se, že tito lidé by tam zůstat měli, z hlediska toho, že oni jsou garanty.

P. Mlýnek: Z pohledu mého mi připadá, že tam budou lidi, kteří budou kontrolovat sami sebe.

Proděkan Mach: Oni mají pečovat o průběh a vývoj toho programu.

N. Němcová: A kontrolovat.

Proděkan Mach: No dobře, no tak tam dejme další z řad asistentů nebo mladých, nebo jak to chcete říci, a ti budou zaručovat tu zpětnou vazbu.

N. Němcová: Já jenom tak, jak nad tím přemýšlím, pokud nad sebou budu mít vedoucího své katedry, tak asi těžko ho přehlasuji, že jo.

Proděkan Mach: Nemusí mít nad sebou vedoucího své katedry, protože například ten obor se skládá... No v podstatě je to tak. Je to pravda.

J. Kyncl: Já si myslím, že zbytečná věc se může udělat špatně. To jsem se na FELu naučil za těch deset let, co jsem tady zaměstnancem.

A když bychom se ptali: Žili jsme tady bez toho šest let za tohoto děkana a žili jsme tady bez rad studijních programů předtím a přežili jsme to. Co konkrétně tyto rady by skutečně dělaly, kdo to předtím dělal nebo kdo to předtím nedělal, a je-li tak důležité ty rady zřídit, proč nebyly zřízeny předtím?

A další věc. Z mých zkušeností, jak probíhá zasedání poradních sborů FEL, tak to je tak, že to legitimizuje předem připravená rozhodnutí děkana, případně to tam vypadá, že je nějaký trochu odpor, ale nakonec se odhlasuje to, co děkan chce, a pak tady máme další naprosto zbytečné orgány, další naprosto zbytečné papírování. Doufejme, že programy budou nové, doufejme, že děkan bude nový. A k tomu dávat tyto nefunkční komise? No dobře, tak se někomu pošlou papíry, které si zeroxuje do curricula vitae. Jestli to pan děkan udělat chce, ať to udělá, ale nezmění to nic k lepšímu ani k horšímu.

P. Habala: Já mám dvě věci. Jednu takovou osobní. Byly tady jisté dohady, proč jsem v radě. Já sám o tom, že tam jsem, jsem se dozvěděl tak, že jsme v předminulém zasedání dostali tento papír a já jsem se tam s překvapením našel, takže sám nevím, proč tam jsem, ale vzal jsem to jako zajímavou příležitost nahlédnout dále do fungování této fakulty. Konec konců mám také snahu něco změnit, zrovna vzdělávání. Takže si myslím, že to tam může být zajímavý pokus, pokud to projde.

Hlavní problém vidím v tom, že tato rada má dvě protichůdné věci – jednak to řídit, za druhé to kontrolovat. Nechci to řešit hned, ale možná jestli by nestálo dlouhodobě za to, rozdělit tyto funkce do dvou orgánů, čímž by se mnohé problémy vyřešily. Já hlavní přínos rady vidím mimo jiné v tom, že by mohla už pomalu přemýšlet v nějakém užším kruhu nad tím, jak to dělat lépe. Čili jestli by nestálo za to udělat spíše, řekněme, plánovací sbor pro rozvoj programů plus druhou radu, která by byla kontrolní. To je můj návrh nebo můj námět k tomuto, protože my už rozhodně chceme si zapřemýšlet, jak to dělat lépe příště, až budeme zase překopávat studium, což asi budeme, vzhledem k tomu, jak to chodí.

Proděkan Mach: Já si myslím, že rady vznikly jako reflexe na oborové rady doktorského studia, na tu radu k programu. Takto. Honza může mít pravdu do jisté míry v tom, že jako ta rada může být nefunkční, ale já si myslím, že nebude, protože, pokud se tam sejdou na jedné platformě všichni garanti oborů, tak to je přesně ta správná platforma, kde se mohou dohodnout na tom, že tento učí něco, co tady nepotřebují, nebo to učí jinak, než oni to potřebují atd. Samozřejmě, dá se to udělat přes telefon prostřednictvím katedry. Není to problém. Ale pokud to bude takto pohromadě, tak si myslím, že by to mohlo fungovat. Nemyslím si, že to musí být mrtvý orgán.

Proděkan Müller: Já myslím, že právě o tom nedorozumění, zda to má být řídicí nebo kontrolní, se tady už mluvilo posledně. Jak já si myslím, že nějaký orgán, nějaká rada by měla mít tu řídicí úlohu, ale vedle toho by měla skutečně být také ta kontrolní. A myslím si, že by nebylo dobře to spojovat. Já osobně si myslím, že ti garanti oborů, kteří jsou často vedoucí kateder, by měli být v té řídicí.

Myslím si, že by toto neměly být ty kontrolní rady, že by to měly být ty řídicí rady, které v podstatě budou rozšířená grémia katedry nebo těch jednotlivých oborů, rozšířená o nějaké externisty atd. Čili myslím si, že by se mělo jasně říci, že toto jsou řídicí rady a nikoli kontrolní. A kontrolní že chybí.

J. Kyncl: Kde jsou teď do pěti minut k sehnání v písemné formě profily absolventů jednotlivých programů. Já jsem se schválně neptal předem, aby je náhodou někdo nenapsal, protože ty programy se měly stavět od profilu absolventů probublání dolu, abychom ty návaznosti zjistili odzadu. Když si

vyrobím mercedes, tak tam nebudu respektovat zájmy výrobců loukoťových kol, i když jsou v loukoťových kolech nejlepší odborníci na světě a na obruče máme opravdu světově známé odborníky. Když nemáme profily absolventů, nebo mi je možná dodáš, ale pak je chci vidět hodně pořádně udělané. Na webu jsem je nenašel...

Proděkan Mach: Jsou součástí akreditace. Stačí dojít buď do děkanské nebo ke mně a tam to je.

J. Kyncl: Tak já bych je chtěl vidět.

Proděkan Mach: Já ti dám akreditační list. Tam je najdeš. Musí tam být, protože bez toho to nejde akreditovat.

J. Kyncl: Tak pak ještě zkusím, jestli je ti lidé znají, protože když se zeptám lidí, které znám, tak neznají profily absolventa. A vedoucí kateder také ne. Možná, že to nechtou, protože je jim to jedno.

(Začátek věty z nahrávky nesrozumitelný.) ... přidělené předměty. A nepostupovalo se při tvorbě programu podle profilu absolventa. A udělat veliké Rady, které budou zlepšovat něco, co je udělané špatně už od principu ... To seženeme nejlepší údržbáře, koupíme poruchové stroje.

J. Dobeš: Jenom řeknu, že jsou v podstatě tři možnosti. Je tu ta singulární možnost - ale nevím, jestli by ta byla tou nejlepší - aby Rady vůbec nebyly. Vždycky singulární řešení nebývá to nejlepší. Pak je druhá možnost - ty Rady doplnit.

A konkrétně. Třeba naše katedra postupovala tak - musím říci - že tomu doplnění nikdo nebránil. Před chvílí jste tady viděli promítnutou třeba tu bakalářskou fázi. I vedoucí naší katedry a mnoho lidí bylo znepokojeno tím, že tu studijní radu vlastně tvoří jenom reprezentanti těch kateder, které se profilují převážně v základní etapě studia, přestože ten bakalář má nejenom pokračovat, ale má to být i bakalář-absolvent, který by šel do průmyslu. Takže by tam měli být i zástupci těch kateder, které se profilují především na konci studia.

Konkrétně třeba my jsme to vyřešili tak, že jsme poměrně důrazně zažádali o to, aby se tam objevil rovněž důrazný reprezentant naší katedry, který by nepochybně takovým těm slavným osobnostem dokázal oponovat. A to se stalo. V našem případě to byl konkrétně doc. Jan Sýkora, u něhož nepochybuji - jak tady naznačovala Naďa, že by se tam mohl někdo někoho bát - že by se nebál. Nalezli jsme takového člověka, který se rozhodně nebojí a řekne tam, co je třeba a bude hlasovat podle svého vědomí a svědomí.

Cesta je, myslím si, i v doplnění studijních rad takovými to razantními nezávislými osobnostmi tak, aby mohly plnit tu funkci, kterou by měly. A třeba v našem případě tomuto doplnění nikdo nekladl odpor. Skutečně. Ve složení jsme - nejen já jako senátor, ale i vedoucí naší katedry - shledali závady, takže jsme je hned řešili. To je druhá možnost v tomto okamžiku.

M. Bačovský: Zmiňoval Rady podle statutu, zmiňoval proděkana. (Z nahrávky nesrozumitelné.)

P. Šlegr: Já naprosto sdílím názor senátora Bačovského. I mně přijde trochu nešťastné Rady jmenovat takto na konci mandátu. A vzhledem k tomu, že teď strukturované studium běží třetím rokem, pokud to říkám dobře, tak to do února - března počká. Dovoluji si tedy navrhnout toto usnesení:

19. AS FEL žádá děkana FEL, profesora Kučeru, o odložení jmenování členů rad studijních programů do jmenování nového děkana FEL.

Pro	proti	zdrželi se
16	4	0

Návrh usnesení byl přijat.

Proděkan Mach: Já budu muset odejít. Mohu mít jenom krátkou poznámku ještě k něčemu úplně jinému?

Já jsem četl teď mail od Petra Habaly ohledně metodiky. A tam se medituje nad tím, že učí jednu přednášku a má na to dvě paralelky. Je jiné, když někdo učí dvakrát, prostě dva různé předměty. Samozřejmě, to je pravda. To ale není otázka metodiky. Metodika hradí předměty, které katedra zajišťuje. Jestli vedoucí katedry pak nějak rozděluje uvnitř, že jeden může, tak to už je něco jiného, to se netýká metodiky. To říkám proto, abyste se nezabývali zbytečnými věcmi. To je všechno.

5. Vnitřní předpisy

Ten bod byl zařazen poměrně hekticky. Jak jistě víte, poslanci a senátoři Parlamentu České republiky docela zahýbali nebo chtějí zahýbat s kompetencemi akademických senátů, takže je pochopitelné, že ještě v posledních chvílích vzniká šance změnit to, co změnit chceme.

Já promítnu dva návrhy. Dostal jsem dva návrhy na novelizaci organizačního řádu FEL, což je příloha Statutu FEL, a na změnu volebního a jednacího řádu AS FEL.

Omlouvám se, že materiály nebyly poslány do konce měsíce, ale novelizace jednacího řádu v lednu je v podstatě kontinuální proces. A ty změny jsou nelze říci kosmetické, ale spíše tak lokalizované, že bude stačit je tady promítnout.

Začneme tím organizačním řádem. Někdy před prázdninami jsme tady řešili s panem tajemníkem problematiku přístupu do FEL. Zazněla tady kritika toho, že máme - jako zaměstnanci a další - přístup omezený do devíti hodin. Pak je potřeba mít nějaké to povolení vedoucím katedry.

Já jsem si vyžádal od paní Vlčkové směrnici děkana, která toto upravuje. Je to ale zajímavý dokument, pěti-, šesti- nebo sedmistránkový dokument, obsahující dvě stránky toho předpisu a zbývajících pět nebo kolik stránek výjimek pro ty, kteří mohou vstoupit do fakulty nonstop, byť jsou výjimkami v podstatě vedoucí kateder, proděkani, děkan a zástupci vedoucích kateder. Nechápu tedy, proč jsou výjimky v předpisu uváděny taxativně.

Proto mám návrh. Předkládám novelu organizačního řádu, která toto ošetří na legislativní úrovni. Je to v režimu změn. Změna spočívá v tom, že v seznamu objektů, které FEL užívá, se změnila odrážky na číslování, aby se na to dalo odkázat. Změna, volný přístup, by se týkal stěžejních objektů, tj. monobloku a Karlova náměstí. Ty ostatní jsou absolutně irelevantní.

Změna zní: Zaměstnanci FEL a studenti doktorských studijních programů uskutečňovaných na FEL mají možnost příchodu do objektů a odchodu z objektů uvedených v článku 3, tj. těch dvou, nepřetržitě.

Tato změna neznamena přístup normálních studentů prezenčního bakalářského a magisterského studia, i když by to samozřejmě bylo pěkné. Tu změnu ale dělám tak, aby nevyžadovala nějaké velké investice do zabezpečení, zvýšení počtu ochranky, vrátných apod. Jedná se tedy o zaměstnance a doktorandy, tj. ty, kteří tady pracují nebo by měli pracovat.

To je hlavní podstata změny. Pak jsem dostal ještě návrh, aby tady bylo přidáno, že směrnice pracovišť vydává děkan po schválení v Akademickém senátu.

Otevírám diskusi k tomuto bodu.

N. Němcová: Já bych vám chtěla dát jeden příklad. Náhodou jsem mluvila s panem profesorem Havlíčkem. Vracel se z Brna. Nejsem si jista, do jaké míry třeba i vedoucí pracovníci mají přístup. On totiž říkal, že se svým řidičem spěchali tak, aby stihli ještě v devět hodin být na pracovišti, aby se dovnitř dostali, aby si mohli vzít věci a zase odejít.

M. Bačovský: Já mám pikantnější historku. (Z nahrávky nesrozumitelné.) Ale zase je to hezká vzpomínka.

P. Habala: Já mám snad ještě pikantnější. Já jsem spal dvakrát v kanceláři, protože ačkoliv jsem si vyběhl výjimku, abych mohl vstupovat do půlnoci a vystupovat po deváté hodině, pan vrátný nebyl. A bohužel, nemohu z naší budovy vyskočit. Okna jsou zabeďněná.

N. Němcová: Zatím je praxe taková, že pokud tady někdo chce pracovat, nevypadá to tak, že by tady stál pan děkan a spol. a bránil nám v práci. Pravda ale je, že to teď pravděpodobně hodně záleží na tom, jak dobrý je vrátný, jestli je ochotný nebo není. Zdá se, že zase už to začíná vypadat tak, že nejdůležitější osobou v organizaci je paní uklízečka.

P. Šlegr: Já to mohu potvrdit. Jsou vrátní, kteří - když se jim člověk nahlásí - mu volají na tu linku, kterou uvede, a zeptají se ho, v kolik hodin chce odejít, aby podle toho optimalizovali svoji dobu pochůzky. Ale, probůh, to není systémové řešení!

Ještě bych chtěl doplnit. V červnu nebo před prázdninami, když jsem o tom mluvil, jsem dával příklad zahraniční firmy, kde je toto pro ně normální. Nedávno jsem mluvil ale s jedním senátorem z dopravní fakulty. A ten uváděl, že na dopravní fakultě volný non stop přístup je.

J. Kyncl: Já musím říci, že na to mám velmi rozporuplný názor. Doc. Bílek určitě se mnou bude souhlasit, že legislativně to není hezké. Toto je věc, kde my nutíme děkana jako člověka zodpovědného, aby byl zodpovědný za ty věci, ve kterých ho nevolí Senát. Za ty věci pracovně právní apod. zodpovídá ale on. Čili, jako legislativci se mi to nelíbí.

Na druhou stranu uvedu moji zkušenost. Když jsme projednávali politiku přístupu do fakulty, tak jsem se nedočkal odpovědi na otázku, proč je tam ten vchod otevřen do půl páté, a tady se to stanovuje tak, že se neřekne proč a že se nějak stanoví otevírací doba.

Večer už běhám do halovek horem, protože měření je zavřené, přestože jsme několikrát říkali, že chceme diskusi o politice přístupu na fakultu. Takže, už zase se přes měření večer nemůže.

Zvažme to, že je smutné řešit to legislativní normou. Na druhé straně je tu ale nebezpečí. Jako nás vlastní člověk v pracovním poměru k FELu udal památkářům, aby - podle dobrých informací - nešla rekonstruovat jedna posluchárna, tak v tuto chvíli čekám něco podobného. Čekám, že se jako něco ztratí a že uslyšíme: Vy jste ti špatní a vy můžete za ty ztráty. Zatím to totiž funguje tak, že se všechno hodí na Senát a není z toho viděno to dobré.

Pokud bude zvolen děkan, který bude mít konstruktivní nové myšlení - jako jsme tady viděli u pana doktora Pouška - tak je úplně zbytečné ho nutit vnitřním předpisem k přístupu na fakultu. Budu hlasovat pro, ale legislativně se mi to formálně nelíbí úplně.

Proděkan Bílek: Replika na toto. Má to dva problémy, které vidím. Jeden je ten, který zmínil pan doc. Kyncl. Má-li kočírovat jeho schválení v Senátu, musí to předložit děkan. Všechny dílčí předpisy předkládá děkan.

P. Šlegr: Nový zákon ještě neplatí.

Proděkan Bílek: To platilo odjakživa.

P. Šlegr: Ne, i ten volební řád.

Více hlasů: Podepsal nám. Ten musel podepsat.

Proděkan Bílek: Když to nedostane od děkana podepsané, tak se to projednávat nebude. Jestli se domluvíte, že děkan to předloží vám, vy to schválíte a jde to k nám, nebo jestli vy to tady připravíte a děkan to vezme jako svůj návrh? To je nám jedno, ale bude tam pod tím podepsaný děkan.

P. Šlegr: Děkan samozřejmě ty předpisy podepisuje. V zákoně je ale na návrh děkana v současné době pouze u rozdělení finančních prostředků.

Proděkan Bílek: Moment, nepleťte to dohromady. To je váš problém - jestli je to návrh děkana nebo na návrh někoho jiného. U nás je ale podstatné, že to předkládá děkan do velkého Senátu. Je to od něj podepsané. To je poslední podpis, který na tom papíru prostě je. Tam není podpis předsedy Akademického senátu.

P. Šlegr: Rozumíme, je to jasné. To je náš problém.

Proděkan Bílek: Druhý problém, spíš technický, je ten, že doktorandi jsou studenti. Já vím, že se to tady pořád motá. Když tu byli aspiranti, bylo to jednoduché, byli to zaměstnanci. Dneska jsou to studenti. To znamená, že vy pustíte studenta, jednoho, do laboratoře s vysokým napětím?

J. Kyncl a další: Do objektu. A ta laboratoř bude zavřená.

Proděkan Bílek: A co tam bude, chudák, dělat? Sedne si na lavičku před bufet? Omlouvám se.

J. Kyncl: Bude se svým školitelem v jeho kanceláři konzultovat problémy.

Proděkan Bílek: Rozumějte, tady jde de facto o nonstop přístup.

P. Šlegr: Ano, ale do objektu. To znamená, že ten doktorand se pak dostane do své pracovny, kterou má.

Proděkan Bílek: Ještě jeden detail. Jestli se bude měnit organizační řád, vypust'te ten bod f), protože ten tam nepřísluší, ten je rektorátní.

P. Šlegr: Stejně tak asi ty vývojové laboratoře v Poděbradech, které jsme kdysi zrušili.

Proděkan Bílek: Tam to neumím.

P. Šlegr: Děkuji za připomínku. Platí to?

M. Pěchouček: Já bych chtěl pouze krátce komentovat ten problém. Myslím si, že by bylo korektní prokonzultovat tento problém s vedením, zjistit, jaké to má dopady, jaké to má implikace. Vzhledem k tomu, že z vedení tu nikoho nemáme - jak se tak dívám ...(Z nahrávky se ztrácí poslední slova, na která někdo reagoval slovy „Prošlo to.)

P. Habala: Mám dvě věci. Nejsem sice legislativec, ale když jsem se na to podíval, řekl jsem si, že takovéto věci snad nepatří do Statutu, protože to už bychom byli jako náš parlament.

Druhá věc je, že si myslím, že štěkáme na špatný strom. Už tady zaznělo od jednoho z kolegů, že není problém u děkana, ale u vrátného. Možná, že by bylo lepší, než říkat děkanovi takovým šilným způsobem, že nás má pustit do budovy, si nejdřív zjistit, na koho máme štěkat. Jestli máme štěkat na ty, kdo velí vrátným? Já ani nevím, po pravdě řečeno, kdo velí vrátným. Pan děkan to určitě není.

Já chápu, že situace je špatná. Já jsem se také občas nedostal do školy, i když jsem si vyběhal povolení. Nejsem si jist, jestli bude mít nějaký efekt, když toto schválíme. Já bych do toho trochu zavrtal.

P. Šlegr: Když poslanci v silničním zákonu zakáží předjíždění kamionů na dálnici, tak také nepotřebují řešit, jaká firma vyrobí ty značky se zákazem. Nemusíme tedy snad při vydávání předpisu řešit, jak to pak zajistit, protože to řešení existuje, když tady máme uvedeno, že to tak jde.

J. Dobeš: Já se pamatuji mlhavě, ale myslím si, že to tak bylo, že jsme tu už od pana tajemníka měli návrh na ty všelijaké prodloužené doby. Mělo to být do 24 hodin a tak dále. Vzpomínám si, že problém nastal, že zasáhl bezpečnostní technik fakulty a že po jeho zásahu tajemník ustoupil. A prostě se to vytratilo.

My máme ještě za 14 dní zasedání. Proč je sem tedy oba nepozvat na nějakou konkrétní hodinu a nevyřešit to hned na místě?

Řečník: Já jsem tedy majitel laboratoře. Myslím si, že toto je věc laboratorního řádu. Nesouvisí to s tím, jestli do té fakulty mám nebo nemám přístup. To bych nespojoval.

M. Bačovský: Já si myslím, že tu je dobrá shoda, že se asi shodneme na tom, že bychom ten přístup do objektu měli mít, třeba mimo laboratoře. Ale dávat to teď do předpisu, to znamená, že to tam bude, ale nic se nestane. Tedy - pravděpodobně se nic nestane.

Já bych to možná nechal jako výběrové kritérium nového děkana. A podle toho, jak bude ochotný tento problém řešit - protože tento problém má řešit děkan, děkan je tou hlavou - budeme děkana volit. Děkan to musí zajistit fyzicky.

P. Šlegr: Michale, na to bych si dovolil rychlou repliku. Bohužel, po tom novém děkanovi toho budeme chtít už tolik, že se obávám, že by ten první rok strávil jenom implementací těchto přání.

J. Kyncl: Dej tam ještě ty Poděbrady, ty laboratoře. Podívejte se. Je tam teď uvedeno, že máme pracoviště na Prenetu. Máme ho tam? Nemáme. Je tam teď uvedeno, že jsme v Poděbradech? Máme ho? Nemáme. Děje se něco? Neděje.

Schvalme ten přístup. Máme to ve vnitřním předpisu. Děkan bude mít zákonodárnou iniciativu. Může podat změnu a může pak smlouvat, abychom to po něm nežádali. Už tolikrát děkan neudělal něco, co bylo v dlouhodobém záměru, co bylo ve Statutu atd. atd.

Já myslím, že bude prubířským kamenem děkana třeba i to, že neudělá to, co je ve vnitřních předpisech. A zrovna tak můžeme použít: A jak budete naplňovat článek ten a ten? To také funguje. Ale v tu chvíli zrušíme ten Prenet, ty laboratoře.

Možná, jestli jsme - kupodivu - připraveni tak, že i odpůrci budou možná pro, pak možná hlasujeme.

V. Hartman: Já mám dvě věci. Za prvé - ten přístup. Já nechápu. Když mám mít přístup hlavním vchodem ... To znamená, že vrátný pustí toho člověka. Nebo jestli to má být na kartu mimo, kdy on o tom ten vrátný třeba ani nebude vědět? To je jedna věc.

A pak mám ještě druhou věc. Ta asi je na vedení. Nevím, jestli tady ten vchod teď funguje a jestli potom zůstane otevřený .... (Věta se ztrácí v rozmluvě kolegů u mikrofonu.)

P. Šlegr: Tu druhou otázku budete moci položit na vedení. Co se týče otázky první, už nebudeme upravovat to, jestli tam bude jeden vrátný, který bude stále ve vrátnici, zatímco druhý bude na obchůzkách, nebo jestli to bude na kartu. To je implementační detail, který teď nepotřebujeme řešit.

Řečník: Já bych tam přidal jedno „zejména“, a to tam, kde máš ten přístup o těch doktorandech.

P. Šlegr: Ano, aby se to dalo v budoucnosti zase rozšířit.

Řečník: Rozšířit i na studenty, diplomanty. Jenom mě napadá, že když to bude na tu kartu, tak vlastně tam nebude vrátný muset být.

P. Šlegr: Já tam dám třeba formulaci „oprávněné osoby, zejména zaměstnanci FEL a studenti“.

P. Olšák: Já jsem měl technickou poznámku. Tam, kde je uveden seznam pracovišť, vidím napsáno Zikova 2. Myslím, že to je katedra jazyků. Katedra matematiky je na Zikova 4. To se myslí tak, že budeme chodit tím vchodem Zikova 2?

N. Němcová: Mohu na to odpovědět? Moje otázka. My to máme ve vnitřních předpisech. Pravda je, že katedra matematiky se nachází v Zikově 4, katedra jazyků v Zikově 2. Ale - v půl osmé večer se zavírá Kloknerův ústav Zikova 2. A katedra jazyků, včetně všech studentů, chodí přes rektorát do východu do Zikovy 4, s tím, že se průchod zavírá v 9 hodin večer. Takže tam je to ještě složitě v tom, že tam budeme muset ještě žádat rektorát atd. Není to, abych to tak řekla, naše obhospodařovací pracoviště.

P. Olšák: Možná, že jsem byl špatně pochopen. Já nechci teď rozdmýchávat úvahu, jak zprůchodnit ty dva vchody, Zikova 2 a Zikova 4. Uvádím jen, že tam není v tom seznamu Zikova 4 vůbec napsáno.

J. Kyncl: Ono je to celé legislativní pitomost to tam mít. Pak, když dostaneme nový objekt, budeme muset dělat novelu Statutu.

Řečník: Tak tam dáme zejména. (Smích v sále.)

J. Kyncl: Můžeme. Nebo to můžeme škrtnout a přečíslovat to.

P. Habala: To není budova rektorátu, to je budova VŠ.

N. Němcová: Já bych se chtěla vrátit k poznámkám, které jsem tady zaslechla o přístupu do různých objektů - jak na Karláku, tak tady. Myslím si, že jestliže se jednou někdo rozhodne, že to prostě přístupné bude, pak už je to jen otázka technického řešení. Já bych to proto tady vůbec neřešila. Je to věc toho, kdo o tom bude rozhodovat.

J. Koutník: Já jsem se chtěl jenom zeptat, proč je ve Statutu vůbec ten odstavec 2. Ví někdo nějaký racionální důvod?

P. Šlegr: Mohu Statut promítnout.

J. Koutník: Ne, v tomto dokumentu. V organizačním řádu.

P. Šlegr: Toto je příloha Statutu. A Statut odkazuje na tuto přílohu tím, že říká, že FEL působí v těch budovách, které jsou tady určeny.

J. Koutník: Já vím. Ale proč to tam je?

J. Kyncl: Já to vysvětlím. Změnu vysokoškolského zákona 98/99 využilo ČVUT tak, že v nastalé krátké době, kdy se musely všechny věci předělat, protože tam nebyla přechodná ustanovení, nám v podstatě vnutilo vzorové statuty. A co se stihlo opravit, aby bylo použitelné, to se stihlo. Co se nestihlo, nestihlo. Ten Statut jsme nepsali my, ten nám byl v podstatě do značné míry vnučen, takže je tam spousta nesmyslných věcí. To vyčištění ale nechme na budoucnost.

J. Koutník: Já jen, že bychom se tím nemuseli třeba zabývat teď vůbec.

Řečník: Celé toto jednání bychom mohli odložit na příště.

P. Šlegr: Já bych hlasoval teď. Máš návrh?

Řečník: Já mám návrh na odložení

P. Šlegr: Jak tady řekl doc. Kyncl, samotná konkrétní implementace bude záležet na vedení, ale jaksi zhmotníme tím tu vůli k řešení současného stavu, kterou asi všichni máme.

Ještě dodám, že prostě to čekání na vrátného plus překonávání Taxisova příkopu pod oknem v přízemí jsem absolvoval se zahraničními doktorskými studenty. A ti to prostě nechápali.

Řečník: Mohu mít ještě takovou krátkou připomínku a dotaz? Asi implementačně, až se bude řešit 24hodinový přístup do budovy, bude se muset asi řešit také nějaký kamerový systém a změna organizace vchodu. Já to nechci teď řešit. Chci se jen zeptat, v jakém je to stavu.

Předsedající: Kamery u vchodu jsou. To nebudeme teď řešit. Tímto končím diskusi.

Dále představím ten druhý návrh. Na posledním červnovém zasedání jsme schválili novelu našeho volebního a jednacího řádu, poměrně rozsáhlou, která nebyla už tehdy velkým senátem ČVUT schválena, a to kvůli té změně v poměru studentů.

Pak jsme hlasovali o možnosti poslat to tam znovu. Toto se ukázalo jako sporné. Zasláný návrh jsme tedy stornovali.

V tuto chvíli **předkládaný návrh spočívá v tom, že ve volebním a jednacím řádu měníme ten poměr studentů a učitelů**, tj. jenom ta dvě čísla a **maximální počet členů se mění z 25 na 23. Z toho počtu by bylo maximálně 13 akademických pracovníků a maximálně deset studentů.**

Kyncl: Jde o to, že jsme to schválili, ale pak byly ještě ty spory, jestli to tam ještě jednou poslat, nebo ne. Mohli bychom vzít to schválené znění kromě tohoto jednoho nejspornějšího bodu, který se tam našťestí - díky dobré práci legislativní komise - vyskytuje na jednom jediném místě, kde ty počty jsou. A dále jsou už na to jenom odkazy. Skutečně tedy stačí změnit to jedno jediné místo.

Petře, ty jsi to udělal už s přijetím změn, už to poslední?

Předsedající: Ano. Ty myslíš - vzít jako bázovou verzi tu červnovou?

J. Kyncl: Samozřejmě, protože tam jsme opravili spoustu dalších věcí. Třeba možnost voleb na dálku. Tam jsme změnil plus minus při volbách akademických senátů. Vyčistili jsme to, doplnili jsme čárky a udělali jsme spoustu práce.

Předsedající: Dobře. To je rozumné.

P. Mlýnek: Řekněte mi, kdo to předkládá?

P. Šlegr: Já.

P. Mlýnek: Proč jsi o tom nedal vědět dřív? A říkáš to až tady?

P. Šlegr: Omlouvám se za to. Příprava tohoto zasedání byla hektická ...

J. Kyncl: To je novela vysokoškolského zákona. Petr měl oprávněnou obavu, že pokud by to Senát neposlal zpátky, tak od 1. ledna už toho moc nepředložíme, protože už to bude předkládat všechno pan děkan.

P. Šlegr: Pavle, já jsem se za to omluvil - že jsem to nepředložil. Toto je ale jakoby v podstatě kosmetická změna, byť mění počet studentů, takže to vlastně není kosmetická změna. Ve volebním a jednacím řádu máme napsáno, že zpravidla nebo zejména se to předkládá předem.

Pokud, samozřejmě, bude velká nevole, já to stáhnu, protože tady nechci dělat něco, s čím by nebyl všeobecný souhlas.

P. Mlýnek: Mně se jednalo jenom o to, že jsi to mohl poslat jenom den nebo dva dny předem, abychom se na to alespoň mohli podívat a zamyslet se nad tím. A ne tady propočítávat.

Dobeš: Já bych tento návrh podpořil. Konec konců, neliší se příliš od toho návrhu 14 : 11, který jsem předkládal v červnu. Jde totiž o to, že Petr měl jednu velkou pravdu - že v tom stávajícím poměru, přestože tam byla ta pěkná čísla, jak říkal vždycky Petr Habala, je principiální nedostatek v tom, že by mohli v případě spoluzaměstnanců, akademických pracovníků a studentů i takzvané ty ústavní zákony prohlasovat ti akademičtí pracovníci, protože je jich 15 z 25, to znamená přesně 60 procent. To znamená, že by - včetně Statutu - všechny věci mohli prohlasovat sami akademičtí pracovníci.

Teď, když vezmete to číslo, které myslím navrhl Michal Bačovský - myslím, že jsem poprvé od něho slyšel poměr 13 : 10 - tak to vyjde asi na 56 procent, když spočítáte 13 děleno 23.

To znamená, že by ti akademičtí pracovníci museli získat přinejmenším dva další studenty, aby prohlasovali ty takzvané ústavní zákony. Přinejmenším dva studenty. Bez těch dvou studentů to nejde.

A naopak. Já jsem argumentoval tím, že studenti mají tu velkou výhodu, že mají tu masivní volební sílu, takže si mohou ve volbách prohlasovat několik zaměstnanců k obrazu svému. Tak zase tady by museli prohlasovat nejméně dva akademické pracovníky k obrazu svému, aby získali čistou nadpoloviční většinu.

Pojistka dva je tedy ze dvou stran, takže návrh, který padl, myslím, ve středu, tedy ten 13 : 10, se mně zdá dobrý. Navíc trochu snižuje počet členů senátu. To, myslím si, je také dobré. Vezměte si, kolik neproduktivního času tady všichni trávíme. Bylo by žádoucí, kdyby se počet senátorů trochu snížil. Ne vždycky jsou všichni senátoři aktivní. To tam také padlo.

A zase dělat nějaké revoluce, abychom snížili počet na patnáct? To je otázka, co by to udělalo. Takže já si myslím, že takové mírné snížení počtu členů senátu tu je, plus pojistka oboustranná, že akademičtí pracovníci potřebují minimálně dva studenty k prohlasování ústavních zákonů včetně Statutu. A naopak. Studenti by potřebovali získat dva akademické pracovníky k obrazu svému, aby získali prostou většinu. Mně se zdá ten návrh velmi dobrý.

P. Šlegr: Děkuji. Opravdu bych tady nechtěl zasedání teď nějak zacyklovat, ale vzhledem k tomu, že i pan předseda Dobeš ten návrh podporoval, návrh jsem předložil. Pokud by k tomu teď měla být desetiminutová diskuse, tak bych to stáhl a odložil do příště.

P. Habala: Chtěl bych říci, že když jsme to projednávali, byl jsem jedním z hlavních oponentů tohoto číselného bodu. Čísla 13 a 10, dohromady 23, se mi velice líbí. Já toto podporuji.

Hlavní problém je - jestli se všichni cítí schopni hlasovat v této krátké době. Já jsem. Čili - navrhuji hlasovat.

J. Kyncl: Je třeba, abychom si uvědomili, že dnes je šance, příště je šance. A možná - už není šance nikdy, protože toto nám asi žádný děkan, kterého zvolíme, nepředloží. Jinak je to všechno, co jsme schválili, schváleno značnou většinou, kromě tohoto jediného bodu, který prošel tenkrát o hlas. A teď je to 13:10.

V. Hartman: Já budu číst stručně. Mně se toto číslo líbí, ale ještě nedávno jsme se dohodli - mám dojem - na 12:12, na stejném počtu. Poslali jsme to do velkého senátu. To se mu nelíbilo. Proč tedy třeba neuděláme 12:11? Naoko to vypadá, že učitelé mají pořád převahu, ale alespoň se blížíme co nejvíce k tomu, aby ti studenti byli rovni kantorům.

Je to ale jen takový nápad. Jestli nebudeme schopni to odhlasovat ...

P. Mlýnek: Já proti tomu nic nemám. Mně akorát vadí, že to říkáš až tady a neposlal jsi to alespoň den předem.

M. Bačovský: Já si také myslím, že je pravda, že to Petr mohl poslat předem. Domnívám se ale, že by se studenti mohli cítit ukřivdění. (Dále nahrávka nesrozumitelná.)

P. Olšák: Já chci říci, že jsme v tom volebním a jednacím řádu navrhovali změn více, nejen tuto. Já osobně jsem si myslel, že by stálo za to projít i jiné změny.

Co bych já osobně prodiskutoval, je ten doslovný zápis. Já si myslím, že ani nejsme schopni generovat normální zápis. Už je tady další zasedání a nemáme zápis schválený. Ten doslovný zápis je bod, který se mi tam trochu nelíbí.

V. Hartmann: Mám jen kratinkou poznámku. Chtěl jsem říci, že pokud budeme hlasovat o těchto číslech, budu pro. Zároveň bych chtěl dát ale protinávrh. Když se nebude chtít hlasovat, tak se hlasovat nebude.

Řečník: Petře, ještě snad pokud se týkalo těch doslovných zápisů, tak to by se dalo udělat výkladem potom, protože doslovným zápisem může být i zveřejněný záznam na webu.

P. Šlegr: Dobře. Zahajuji tajné hlasování o tom předloženém návrhu změny organizačního řádu. (hlasování)

6. Volba předsedy AS FEL

Předsedající: Měli bychom zvolit nového předsedu FEL, protože panu doc. Dobešovi končí mandát kolem 11. prosince.

Já bych chtěl jenom říci, že - jak si možná pamatujete - pan doc. Dobeš kandidoval v těch posledních volbách na funkci předsedy mimo jiné proti mně a vyhrál to. A já musím říci, že jsem rád, že tomu tak bylo a že bych to v té době určitě tak dobře jako on nedělal a že tu funkci předsedy Akademického senátu vykonával opravdu jako státník. Takže mu tímto děkuji. (Potlesk.)

N. Němcová: Já bych navrhla Michala Bačovského, ať máme zase studenta pro změnu.

J. Drahorádová: Já bych navrhovala Petra Šlegra.

P. Šlegr: Děkuji za důvěru, ale z časových důvodů nemohu nominaci přijmout. Jsou ještě nějaké návrhy?

R. Dobiáš: Jan Kyncl.

J. Knylc: Já říkám to, co říkal Petr. Já odmítám, protože jsem vyčerpaný. Děkuji za důvěru.

P. Kašpar: Nechtěl by být doc. Dobeš předsedou na další období?

J. Dobeš: Děkuji, Petře, za důvěru, ale skutečně to přetížení, které jsem měl poslední rok, je fantastické, protože já jsem s tou funkcí nepočítal. Vpadl jsem tedy do toho při dokončování 600stránkové knihy, asi 15 publikací a dalších funkcí, předsedy ....trojsekce, zástupce vedoucího katedry, vedoucího oddělení. Nakupila se mi spousta úkolů. To by ale nebylo to nejpodstatnější.

Já si myslím, že teď by to měl být student. A máme právě takového studenta, který má takové státnické uvažování. To je ten navržený student. Já z tohoto důvodu bych se rozhodně zřekl pokračování v dalším roce. Především z toho druhého důvodu. Ne z prvního, ale především z toho druhého důvodu.

P. Šlegr: Hlasujeme o návrhu, že předsedou AS FEL pro období počínaje 11. prosincem na půl roku je pan Bačovský.

Pro	proti	zdrželi se
20	0	0

Návrh byl schválen.

P. Šlegr: Tímto mohu poblahopřát Michalu Bačovskému.

M. Bačovský: Děkuji moc za projevenou důvěru. Nechápu to jako úspěch svůj, ale jako úspěch váš u studentů.

5. Vnitřní předpisy – pokračování bodu

P. Šlegr: Hlasujeme teď veřejně. Máme dvě varianty volebního a jednacního řádu. Jedna s poměrem 13:10, druhá s poměrem 12:11. O variantě, která získá větší kladné saldo, budeme hlasovat třípětinovou většinou.

Varianta č. 1 – „13:10“

Pro	proti	zdrželi se
21	0	0

Varianta č. 2 – „12:11“

Pro	proti	zdrželi se
21	0	0

Větší kladné saldo získala varianta číslo 1. Teď - aby byla platná - ji musíme schválit, nebo nemusíme. Aby byla platná, musíme ji schválit třípětinovou většinou. **Dávám hlasovat o výsledné variantě jedna, tj. „13:10“.**

Pro	proti	zdrželi se
21	0	0

Návrh Volebního a jednacího řádu AS FEL byl schválen.

Výsledek hlasování o Organizačním řádu:

Pro	proti	zdrželi se
15	4	2

Návrh Organizačního řádu byl schválen.

7. Informace o pronájmu bufetu po rekonstrukci

P. Šlegr: Požádali jsme pana tajemníka, aby sem zavítal k bodu Informace o pronájmu bufetu po rekonstrukci. Tento bod navrhl doc. Kyncl. Já ho tedy poprosím o krátké vystoupení.

J. Kyncl: Obrátil se - shodou okolností mohu říci - na nás pan inženýr Janča, který provozuje ty nápojové automaty. Dříve jakýmsi způsobem spoluprodukoval i bufet. Pak došlo k tomu, že se nějak společníci nedohodli. To nám ovšem nepřísluší příliš řešit v této chvíli. V této chvíli hrozí, že do nového bufetu nebude vypsán výběr - záměrně neříkám výběrové řízení, abych nebyl napaden, že tam jsou nutné lhůty.

Výběrové řízení na dalšího nájemce vypsáno být nemusí. Bylo by dobré, aby to automaticky nedostal současný nájemce, ale aby byl nějaký výběr. Říkám to s tím, že například ta druhá strana, která se o to zajímá, říká i takové zajímavé náměty jako zasponzorovat vybavení posilovny v Dejvicích nebo přispět na studenty a já nevím na co všechno.

A říká - nevyhraji-li, nevyhraji. Ale ať to není přiděleno jednomu, ale ať je řízení, kdy se bude rozhodovat mezi více zájemci o provoz bufetu.

Myslím, že bufet bylo politikum, jímž se zabývaly senáty od prvních senátů. Je jasné, že to, co schválíme o studijních programech, vidí pár zainteresovaných, ale jestli je tlačěnka dobrá a jestli jsou ceny přiměřené, jestli platíme za vidličku a nůž, nebo je to v ceně, to vidí každý.

A udělat otevřenou soutěž je jistě lepší než to automaticky přidělit tomu, kdo to měl doteď. Zvlášť - když je situace nová. To znamená - nové vybavení po rekonstrukci a tak dále. Smlouvy se stejně vždycky udělovaly, jak jsem slyšel, na rok. A pravděpodobně se na rok udělovat budou. Myslím si, že je příležitost udělat to otevřené, ne automaticky pro toho stávajícího.

Tajemník Wawrosz: Jak už tady pan Kyncl naznačil, fakulta měla do 30. 9. uzavřenou smlouvu s panem Suchomelem. S panem Jančou jsme nikdy nic - pokud jde o bufet - uzavřeného neměli. Pan Janča má s fakultou uzavřenou smlouvu na provoz automatů, které tady jsou na chodbách. Ta smlouva skončila 30. 9.

Z důvodu rekonstrukce se hledala náhradní řešení. Náhradní řešení - jaké je - všichni znáte. Je to tady v tom suterénu. Máme uzavřenou smlouvu opět s panem Suchomelem - do 31. 12. Předpokládáme, že bufet nepůjde otevřít od 1. ledna. Ta rekonstrukce sice jako celek skončí, ale dodělávat se to ještě nějakým způsobem musí. Předpokládáme, že bufet se otevře pravděpodobně až k 1. únoru. Budeme tedy chtít prodloužit ten provizorní provoz ještě do konce ledna.

Naše představa o dalším nájemci, o další situaci, je taková, že předpokládáme, že bychom uzavřeli znovu smlouvu s panem Jančou, ale, pochopitelně, za jiných finančních podmínek, protože bufet bude jinak vybaveno. Ne, zpět. S panem Suchomelem. Smlouvu uzavřeme jenom na rok.

A fakulta bude mít možnost se připravit během roku na výběrové řízení v dalším kole. Jestliže máme udělat výběrové řízení, musíme sem pozvat ty zájemce, musíme jim to předvést. V této době zatím není co předvádět. Jestli se toho zúčastní pánové Suchomel a Janča, zúčastní se. Může se ale zúčastnit daleko více jiných účastníků.

Moje informace tedy je, že předpokládáme, že uzavřeme - pravděpodobně od 1. února - do konce roku 2006 opět smlouvu s panem Suchomelem. Vycházeli jsme i z toho, že k předchozímu provozu nebyly žádné významné připomínky. A fakulta se rozhodne, kdy a jak vypíše výběrové řízení na další období nebo jak to bude dál řešit.

P. Šlegr: Děkuji panu tajemníkovi. Já to budu hned glosovat. Byl jsem u toho, když pan Janča kontaktoval některé senátory. Bylo tam u toho víc lidí. Panu Jančovi vůbec nejde o to, aby senát, probůh, nějak intervenoval v jeho prospěch. Jemu jde jenom o to, aby se nová smlouva dělala, ale nemyslím ve smyslu výběrového řízení ve smyslu zákona, ale pomocí nějakého transparentního výběru. Tudíž - aby nebyla prodloužena jen tak panu Suchomelovi. A počítá s tím, že se může přihlásit více zájemců.

Tento postup, který považuji za transparentní a legitimní, naprosto podporuji.

Tajemník Wawrosz: Jestli mohu reagovat, chci říci, že s tím souhlasím. Také si myslím, že výběrové řízení je vhodné. Abychom ale mohli udělat nějaké výběrové řízení, které by bylo odpovídající, měli bychom být schopni těm nájemcům prostor předvést. Předvést ho v takové situaci, v jaké bude. Čili - plně instalovaný.

Když teď začneme znovu s provozem, může se tam objevit celá řada dalších technických problémů. Domnívám se tedy, že výběrové řízení by se mělo udělat v dalším kole.

J. Kyncl: Za prvé. Opět byla moje slova překroucena, i když jsem říkal, že říkám výběr, ne výběrové řízení, protože jsem čekal, že mně budou vytýkány lhůty a vytýkány předpisy. Jde o to udělat nějaký výběr.

Pokud se tam mohou vyskytnout nějaké technické věci, tak o nich pan Suchomel ani jiní zájemci také teď neví. Takže - je tu stejná situace teď, jaká bude za rok. Akorát teď nebudeme vybírat, dáme to jednomu. A posuneme to za rok. A v tu chvíli zase ten dosavadní bude zvýhodněn.

Tajemník Wawrosz: Mohu reagovat? Já bych nejdříve chtěl říci, že nepřekrucuji vaše slova. Pokud jsem použil výběrové řízení, měl jsem na mysli výběr. V tom si snad rozumíme. Nebude to výběrové řízení v souladu se zákonem o veřejných zakázkách.

A to, že zvýhodňujeme pana Suchomela? My uzavřeme smlouvu novou s jinými podmínkami, se stejnými jako s kýmkoli dalším. Já tady odmítám to, že zvýhodňujeme pana Suchomela.

J. Kyncl: Takže to není zvýhodnění jednoho subjektu, byť s ním smlouvu uzavřeme, a ostatním k tomu přístup nedáme?

Tajemník Wawrosz: Ne. Já jsem to přece tady říkal. Jde mi o to, abych pak mohl udělat výběr, ne výběrové řízení. K tomu bych měl dát inzerát, pozvat zájemce, říci, že toho a toho dne se bude dělat prohlídka, pozvat sem ty zájemce, dát jim nějakou lhůtu, aby předložili nabídky. A to teď v té době, než to dokončíme, není možné udělat. To je hlavní důvod, proč nevypisujeme nebo neprovádíme ten výběr teď. Když je sem přivedu a ukáži jim zabeđený prostor, nebudou ani vědět, v čem to budou provozovat.

J. Kyncl: A pan Suchomel to ví?

Tajemník Wawrosz: Ví, protože ten už to tam provozoval.

J. Kyncl: Jestli to provozoval s tichým společníkem panem Jančou a pan Janča tady chodí a jeho přítelkyně je zaměstnankyně pana Suchomela, tak pan Janča také ví, jak to tady chodilo.

Tajemník Wawrosz: Já ale, pane doc.e, nemohu tušit, že se přihlásí jenom Janča a Suchomel. Mohou se přihlásit další.

J. Kyncl: Mohou se přihlásit další. Já také neříkám, že chci znevýhodnit pana Suchomela. Pokud pan Suchomel nabídne podmínky lepší.

Ale zcela obecně. Vybíráme z více variant. Máme možnost to udělat lépe. Vy víte, za jaké peníze to chcete nabídnout panu Suchomelovi. A víte, jaké služby poskytovat. A je tady možnost, možná reálná, možná hypotetická, že se přihlásí někdo, kdo poskytne podmínky lepší. A třeba poskytne podmínky a smluvní záruky lepší, i když to tam neuvidí.

Toto nemůžete žádným způsobem odargumentovat.

Tajemník Wawrosz: To nevylučuji.

J. Kyncl: Vždycky to můžete panu Suchomelovi dát. Vy ale transparentním způsobem postupovat nechcete.

Tajemník Wawrosz: Neříkám, že nechci. Jestliže z dnešního jednání vzejde doporučení senátu, aby se provedl výběr a pan děkan to odsouhlasí, uděláme výběr. Já administruji.

P. Šlegr: Dobře. Prosím o telegrafický návrh usnesení.

J. Kyncl: AS FEL žádá na FEL o vypsání výběru? Pane tajemníku?

Pan tajemník: Provedení výběru.

J. Kyncl: ... provedení výběru nového nájemce bufetu FEL.

Je-li výběr, rozumíme z více možností.

Tajemník Wawrosz: Chtěl bych vás požádat - protože časové lhůty jsou dost napnuté - jestli byste byli ochotni do té komise, která to bude řešit - pan děkan musí mít nějakou komisi, která vyhodnotí nabídky - vyslat nějakého svého zástupce. Toho uvítáme.

P. Šlegr: Dobře.

J. Kyncl: Možná by to mohlo být, když to není výběrové řízení, i velmi veřejné. Možná by třeba své nabídky dali i na web nebo zveřejnili nějakým takovým způsobem?

Pan tajemník: My musíme dát inzerát, klidně to dáme na web a můžeme oslovit i někoho, o kom si myslíme, že by to chtěl dělat.

P. Olšák: Jenom technicky. Myslím, že by se tam mohlo doplnit Technická 2, aby nedocházelo ke zbytečným dalším dohadům.

J. Kyncl: Víte, když jsem třeba slyšel, že padaly i nějaké návrhy mezi nějakými lidmi, kteří se o to ucházejí nebo neucházejí - říkám to takto obecně, abych nebyl žalován - kde se jednalo třeba o 600 tisíc, tak si myslím, že je z hlediska třeba pana Janči lepší - než získávat nějak pokoutně, od nějakých lidí, se kterými kdysi spolupracoval - dát to transparentně jako sponzorský dar instituci nebo zařídit posilovnu nebo tak podobně. Je možné, že i takovéto nabídky přijdou. A bylo by mně velmi líto, kdybychom přišli o další peníze.

Tajemník Wawrosz: To jsou informace, pane docente, které já neznám.

J. Kyncl: A je možno, že se nepotvrdí, pak se omlouvám, že bylo víc práce. Ale, je-li ta naděje, aby byla třeba posilovna v Dejvicích ...

P. Šlegr: Co se týká toho pozorovatele, je v kompetenci předsedy, který zajišťuje komunikaci AS FEL s akademickou obcí a s orgány fakulty, vyslat tam toho zástupce, jako vysíláme například do různých komisí. Chcete schválit konkrétního zástupce? To usnesení? Prostě - pozorovatele vyšle předseda AS FEL.

Pokud není protest, dávám hlasovat o tomto usnesení:

20. AS FEL žádá děkana FEL o provedení výběru nového nájemce bufetu na FEL v monobloku, tj. Technická 2.

Pro	proti	zdrželi se
21	0	0

8. Číslování usnesení

P. Šlegr: Asi je potřeba udělat výklad toho usnesení, které navrhl doktor Olšák na zasedání dne 7. 10. o tom číslování usnesení. Nebylo určeno, jestli číslovat všechna usnesení nebo jen některá, jestli nečíslovat procedurální.

Proběhla diskuse bez návrhu usnesení.

P. Šlegr: Odložíme tento bod, bylo by dobré kdyby se k němu v klidu vyjádřila legislativní komise. Toto nebudeme měnit. Necháme to do příště. Pak je tady návrh tohoto usnesení. Já nevím, jestli to hoří. Ta rekonstrukce asi také neskončí do 16. 12.

P. Šlegr: Některé body jsme nestihli dneska vyřešit vzhledem k té časové tísní. Já se omlouvám za to trošku chaotické řízení kolem těch tajných hlasování - jak jsme to tak kombinovali.

Pokud už nikdo nic nemá, končím dnešní zasedání a děkuji vám za spolupráci. Příští zasedání je 16. 12. Děkuji za pozornost hostům, kteří nás sledovali.

Předseda J. Dobeš: Já bych chtěl také krátce poděkovat. Přesto, že to bylo zasedání mimořádné, které jsem svolal, jsem rád, že jsme se v tak velkém počtu dostavili, že jsme dokonce mohli schvalovat ústavní většinou ty předpisy.

Doufám, že to zasedání bylo účelné. Udělala se řada věcí, včetně té nominace. A omlouvám se, že příští zasedání nebude moci být v 80ce, protože tady bude probíhat obhajoba doktorandů našeho oboru a paní Šichová už tuto místnost měla zajednanou dávno před naší alokací. Bude tedy třeba, abychom zajistili nějakou jinou místnost. Alespoň ze začátku příštího zasedání se omlouvám, protože bude tady obhajoba doktorandů. Děkuji.

V Praze 2. 12. 2005

Předsednictvo AS FEL

Josef Dobeš
(předseda)

Petr Šlegr
(předsedající)

Naděžda Němcová
(tajemník)

